

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Київський національний лінгвістичний університет

Кафедра китайської філології

Кваліфікаційна робота магістра з
китайської філології

на тему:

**ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО
КИТАЙСЬКОМОВНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ДИСКУРСУ**

Студент групи Пкит52-19

факультету сходознавства

денної форми навчання

Освітньо-професійної програми

Галузевий переклад: китайська мова,
англійська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.067 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – китайська

Чекаліна Ігоря Сергійовича

Науковий керівник:

д.філол. н., проф. Валігура О.Р.

Допущений до захисту

« ___ » _____ 2020 року

Завідувач кафедри

(підпис) Любимова Ю.С.
(ПІБ)

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2020

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
1. РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЕКОНОМІЧНОГО ДИСКУРСУ	10
1.1. Теоретична база дослідження дискурсу як унікального філологічного явища.....	11
1.2. Поняття економічного дискурсу як об'єкта лінгвістичного дослідження	14
1.2.1. Лексичні особливості економічного дискурсу.....	17
1.2.1.1. Принципи творення економічної лексики в сучасній китайській мові	18
1.3. Стилїстичні особливості економічного дискурсу	25
1.3.1. Підстилї та жанри економічного дискурсу.....	28
Висновки до розділу 1.....	30
РОЗДІЛ 2 МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ КИТАЙСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО ДИСКУРСУ	32
2.1. Проблематика визначення економічної лексики.....	34
2.1 Специфіка економічного дискурсу як текстового утворення	36
2.2 Методика аналізу лексико-стилїстичних особливостей китайського економічного дискурсу	39
Висновки до розділа 2.....	43
РОЗДІЛ 3 ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО КИТАЙСЬКОМОВНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ДИСКУРСУ.....	45
3.1. Лексико-стилїстичні особливості сучасного китайськомовного економічного дискурсу в публіцистичному стилї.....	45

3.1.1. Рекламний дискурс	49
3.2. Лексико-стилістичні особливості сучасного китайськомовного економічного дискурсу в офіційно- діловому стилі.....	52
3.3. Лексико-стилістичні особливості сучасного китайськомовного економічного дискурсу в науковому стилі	55
Висновки до розділа 3	66
ВИСНОВКИ	68

ВСТУП

В останні роки через поглиблення торгівельно-економічних відносин між Китаєм та Україною постала потреба у дослідженні та аналізі економічної сфери не лише у її фінансових проявах, а й у психологічних та лінгвістичних. Таким чином і постає питання вивчення поняття економічний дискурс

Економічний дискурс - це сукупність мовних актів в економіці. Це можуть бути як усні так і писемні тексти, їх фрагменти тощо. Головна мета економічного дискурсу –це відобразити реалії економічного світу, дати явищу економічну оцінку та посприяти виникненню акту фінансово- економічної діяльності. Через всеосяжність економічного дискурсу його учасниками виступають як юридичні, так і фізичні особи.

А через гнучкість та всеосяжність, економічний дискурс тісно переплітається з іншими дискурсами, такими як політичний, науковий, офіційно-діловий, побутовий , рекламний тощо.

Вивченням цього типу дискурсу займаються і вітчизняні дослідники, і іноземні вчені. У напрямку дослідження типології дискурсу працювали й продовжують працювати вітчизняні та зарубіжні лінгвісти, зокрема: Дж. П.Джі , Ф. С. Бацевич , В. І. Карасик , В. В. Красних , О. Ф. Русакова, О. А. Семенюк , І. С. Шевченко, Май Лікунь та ін.

Перш за все, те питання, з яким стикається кожен науковець при вивченні будь-якої сфери, так це неоднорідність трактування явища «дискурс». Залежно від підходу, що використовується, це багатогранне поняття дозволяє сформуванню найбільш ефективну теорію та піддати аналізу найбільш абстрактні лінгвістичні концепції, такі як психолінгвістичні особливості або культурні коди різних соціальних груп. \

Отже, розуміючи дискурс, ми проводимо дослідження та формуємо лексико-стилістичне поле дискурсу з заданою тематикою, у рамках якої і відбуватиметься наше дослідження. Наступним кроком є аналіз дискурсу на предмет особливостей, що вирізняє його з низки інших.

Говорячи про особливості, лексика та стилістика виступають у ролі наріжних каменів будь-якого дискурсу. Звертаючись до словника, ми бачимо, що лексика це сукупність слів якоїсь мови чи діалекту та словниковий склад мови письменника чи художнього твору або, іншими словами, словниковий склад мови. Але трактування, що перш за все цікавить дослідника можна вважати, у прикладному вузькому значенні, окремими лексичними шарами: книжна, емоційно забарвлена, нейтральна або лексичні групи: побутова, професійна, сільськогосподарська, богословська, словниковий склад окремих творів чи письменників. Таким чином лексика у своїй природі є основою для формування того чи іншого дискурсу.

Стилістика є розділом мовознавства й літературознавства, що вивчає функційно-стильові засоби мови та їхнє застосування і хоча є окремим розділом, але напряду залежить від лексики, що використовується. По суті, стилістика досліджує шлях використання лексики у певному дискурсі та всі особливості використання, що виникають при реалізації семантичного лексичного коду. Стилістичні особливості - це єдиний матеріал лексичного фундаменту дискурсу і, на нашу думку, повинен розглядатися в купі з лексичними особливостями задля формування цілісного сприйняття окремо взятої дискурсивної реалії.

Актуальність дослідження зумовлена об'єктивними тенденціями досліджень сучасних лінгвістичних шкіл з огляду на прагматику сучасного економічного дискурсу.

Так як поняття дискурс неоднорідне та багатозначне, то й його особливості потрібно розглядати в контексті поєднання та взаємодії. Економічний дискурс потребує посиленої уваги через поступовий перехід економіки у цифрову еру та сучасні глобалізаційні процеси.

Особливості, що ідентифікують даний дискурс як економічний є необхідними для детального та поглибленого аналізу, бо окрім глобального економічного інформаційного коду також можуть нести елементи культурного коду, котрий потрібен для полегшення розуміння

світосприйняття представників інших націй і, як результат, налагодження взаємовигідної співпраці.

Мета роботи полягає у дослідженні лексико-стилістичних особливостей китайського економічного дискурсу. Поставлена мета передбачає розв'язання таких **завдань**:

- Обґрунтувати теоретико-методологічні засади дослідження лексико-стилістичних особливостей китайськомовного економічного дискурсу.
- Розробити комплексну методику дослідження лексико-стилістичних особливостей сучасного китайськомовного дискурсу
- Уточнити поняття «дискурс» як фундаментального лінгвістичного явища
- Визначити поняття «економічний дискурс» як унікальне філологічне явище та провести паралель з спорідненими дискурсами для знаходження відмінностей.
- Дослідити особливості економічної лексики та систематизувати основні типи економічної термінології
- Проаналізувати лексико-стилістичні особливості китайськомовного економічного дискурсу

Об'єктом дослідження є економічний дискурс сучасної китайської мови.

Предметом дослідження є лексико-стилістичні особливості сучасного китайськомовного дискурсу.

Матеріалом дослідження слугують економічні тексти різних жанрів у трьох найбільш широкоживаних стилях: науковому, публіцистичному та офіційно-діловому. Для прикладу узято 13 текстових фрагментів, що існують в різних окремих підстилях залежно від сфери використання

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети і завдань дослідження в роботі застосовано *загальнонаукові методи* (дедукція, аналіз, описовий метод) для визначення теоретичних засад дослідження економічного дискурсу . та низку *спеціальних лінгвістичних методів*, що включають:

компонентний аналіз – для формування розуміння утворення економічної термінології;

дистрибутивний аналіз – для дослідження економічної лексики в безпосередньо унікальному стилістичному оточенні економічного дискурсу;

трансформаційний аналіз – для дослідження процесів формування спеціальної економічної термінології

семантико-стилістичний метод – для виявлення комунікативної інтенції мовця, смислових відтінків значень і прийомів створення комічності на різних рівнях мови;

контекстуально-інтерпретативний метод – для виявлення значень мовних одиниць, що реалізуються в конкретній ситуації спілкування;

метод суцільної вибірки – забезпечив вибір прикладів реалізації китайськомовного економічного дискурсу;

дискурс-аналіз для дослідження економічного дискурсу в контексті інших дискурсів.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що в роботі вперше було розглянуто лексико-стилістичні особливості сучасного китайськомовного економічного дискурсу як єдине ціле .

- Уточнено поняття «дискурс» та поняття «економічний дискурс» як унікальне філологічне явище
- Визначено особливості економічної лексики
- Систематизовано основні типи економічної термінології
- Визначено та систематизовано основні підстили та жанри у яких функціонує економічний дискурс
- Визначено лексико- стилістичні особливості китайськомовного економічного дискурсу

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості застосування наукових положень і висновків дослідження лексико-стилістичних особливостей китайськомовного економічного дискурсу:

1) у практиці викладання китайської мови як іноземної; 2) у теорії та практиці викладання стилістики та лексикології китайської мови; 3) у теорії і практиці перекладу з китайської мови. 4) у практиці підготовки кваліфікованих лінгвістів з другою економічною освітою для їх майбутнього задіяння у сфері міжнародних українсько-китайських економічних та дипломатичних відносин

Результати дослідження можуть бути використані у викладанні таких навчальних дисциплін: "Китайська мова"(розділи "Стилістика", "Лексикологія"), "Економіка Китаю", спецкурс «Економікс (Китайська мова)». Опрацьований фактичний матеріал може слугувати для укладання навчального посібника з лексикології та стилістики китайської мови; сучасного словника економічної термінології.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів і висновків до кожного з них, загальних висновків, резюме та списку використаної літератури.

У **вступі** обґрунтовано вибір теми, розкрито її актуальність, визначено мету, завдання, об'єкт та предмет дослідження, розкрито наукову новизну дослідження, теоретичне та практичне значення та інформацію щодо апробації результатів дослідження.

Перший розділ присвячений аналізу теоретичних засад дослідження економічного дискурсу, розкрито лексичні та стилістичні особливості в сучасній китайськомовній лінгвокультурі, проаналізовано особливості дослідження лексико-стилістичних особливостей як основного механізму реалізації економічного дискурсу.

Другий розділ присвячений методологічним засадам дослідження лексико-стилістичних особливостей сучасного китайськомовного економічному дискурсу.

Третій розділ присвячений аналізу та дослідженню лексико-стилістичних особливостей сучасного китайськомовного дискурсу на прикладі, актуальних економічних текстів.

У загальних висновках підбито підсумки проведеного дослідження сучасного китайськомовного економічного дискурсу та його лексико-стилістичних особливостей.

Список використаних джерел складається 82 позицій і вітчизняних, і іноземних джерел.

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЕКОНОМІЧНОГО ДИСКУРСУ

Вчені-лінгвісти довго шукали такий термін, який би не лише описував єдність мовлення та ситуації, в якій воно відбувається, а й як перебіг мовлення і його передумови, позамовний контекст і невисловлені цілі й наміри, що супроводжують акт мовлення (Загнітко, 2008, 1с 50с).

Таким чином, у 1952 році американський лінгвіст Зеллінг Гарріс вжив слово «дискурс», яке і стало основним символом нового етапу розвитку лінгвістичних досліджень. Науковій ж цілісності цей термін набув у працях французького мовознавця Еміля Бенвеніста на початку 1970-х. Російський філолог та філософ Михайло Бахтін, говорячи про «дискурс», зазначав, що мовлення відбувається крізь призму суб'єктивних потреб і бажань і в рамках жанру мовлення.

У філософії дискурс розуміється як міркування, в якому є логічна послідовність і кожен логічний елемент залежить від попереднього, а також зумовлює наступний. Так, термін «дискурсивне мислення» може вживатися у вигляді синоніма до «логічне мислення». В працях новоєвропейської метафізики дискурсом ще називаються пізнання, що відбувається за посередництва апріорних почуттів і розуму, що і є основною причиною для протиставлення його інтелектуальній інтуїції (Артюнова, 1990, с136).

Зазвичай дискурс відбувається як діалог чи полілог і має спільні для всіх його учасників рамки такі як тема, мова, культура. Кожен дискурс має свою конкретну мету. Так політичний дискурс ставить за мету боротьбу за владу, а науковий дискурс намагається встановити істинність і закономірність. Основною метою педагогічного дискурсу є соціалізація та навчання людини, а рекламний дискурс має метою просування товару, стилю, поведінки тощо (Борботько, 1981, с67).

Якщо порівнювати його з поняттям «текст», то дискурс є мовним знаком вищого порядку. Головною особливістю дискурсу є те, що його неможливо

досліджувати відірвавши від середовища його існування. Перш за все дискурс – це соціальна дійсність, що створюється учасниками процесу спілкування і взаємодії. Важливими чинниками дискурсу є мова міміка, інтонація та жести.

Дискурс, що підійшов до свого логічного завершення перетворюється на текст (Бахтин, 1986, с238).

Єдність місця і часу дискурсу є його часопростором і має назву «хронотоп». Хронотоп визначає «сетінг» у якому відбувається акт дискурсу. Середовище може бути історичним, художнім, політичним економічним тощо і впливатиме на усі елементи дискурсу утворюючи неповторний акт взаємодії (Карасик, 2002, с213).

1.1. Теоретична база дослідження дискурсу як унікального філологічного явища

Основне місце у сучасній лінгвістиці займає дискурс. Це складне та багатозначне поняття, яке і досі не є повністю вивченим, тому його значення є дещо розпливчатим та варіюється в залежності від лінгвістичних шкіл. У лінгвістичному енциклопедичний словнику дискурс має значення «зв'язний текст у сукупності з екстралінгвістичними – прагматичними, соціокультурними, психологічними та іншими факторами; текст, розглянутий в контексті подій; мовлення, розглянуте як цілеспрямований, соціальний акт, як компонент, що приймає участь у взаємодії людей і механізмах їх свідомості (когнітивних процесах)» (Гудзь, 2012, с 443).

Є такі варіанти трактування

Дискурс – це

1. Спосіб (чи умови) мовлення у поєднанні зі змістом висловлюваного.
2. Спосіб мовлення, мова.
3. Акт мовлення чи текст у контексті ситуації висловлювання.
4. Сукупність усіх усних чи письмових обговорень певної теми.

Отже, якщо узагальнити, то дискурс – це певна тематика, виражена у письмовій або усній формі і направлена на взаємодію з соціумом (Красних, 2003, с175с.)

«Через брак емпіричного матеріалу, з поділом дискурсу на види ще виникають проблеми» .(Селіванова, 2006, с544)

Російський мовознавець В.І Карасик з точки зору соціолінгвістики виділяє персональний (особисто-орієнтований) та інституційний типи дискурсу. У першому випадку мовець виступає як особистість у всьому багатстві свого внутрішнього світу, у другому випадку - як представник певного соціального інституту. Персональний дискурс існує в двох основних різновидах: побутове і буттєве спілкування (Карасик, 2000, с 8).

Різноманіття визначень дискурсу свідчить про динаміку розвитку теорії дискурсу та уваги до неї з боку лінгвістів. На думку деяких лінгвістів, тип дискурсу, його офіційність або неофіційність залежить від компонентів мовного спілкування: сценарію спілкування, соціальних ролей, видів і сфери комунікації, характеру відносин між її учасниками. Характер відносин між особами, що взаємодіють, зумовлює специфіку спілкування: офіційне обумовлюється виконанням деяких соціальних функцій (Карасик, 2000, с 8).

Як справедливо зауважує О. С. Кубрякова, протиставлення тексту і дискурсу не слід абсолютизувати: хоча ці поняття і розглядаються швидше, як взаємовиключні, їх все ж пов'язує «генетичну спорідненість». Іншими словами, не існує тексту поза дискурсивної діяльності: будь-якому зафіксованому тексту передують дискурс. Крім цього, «загальним для аналізу тексту і дискурсу є дуже важливе для їх розуміння звернення до декодування неочевидних смислів і в тому і в іншому».

Інституційний дискурс – це система статусно-рольових відносин між представниками різних соціальних груп та інститутів. Виділяють чотири групи ознак інституційного дискурсу: конституційність, інституційність, специфічність та нейтральність (Карасик, 2002, 225с). Конституційність відповідає за учасників, умови та способи спілкування. Інституційність

позначає мовні кліше, що використовуються. Специфічність економічного дискурсу полягає у його приналежності до суспільного інституту, пов'язаними функціями, нормами поведінки учасників, рівнем культури та загальних знань. Нейтральність – це типові загальнодискурсивні характеристики, що характерні для будь-якого спілкування, навіть того, що виходить за межі інституційного дискурсу. Кількість інституціональних дискурсів залежить від кількості різновидів інститутів

Інституційний дискурс ще можна трактувати як спілкування в рамках сформованих в суспільстві інститутів як взаємодія, що породжується самою діяльністю того чи іншого соціального інституту. В окремих лінгвістичних працях «інституційний дискурс» розуміється як «дискурс, який здійснюється в громадських інститутах, спілкування в яких є складовою частиною їх організації. Крім того, наголошується, що це «спеціалізована клішований різновид спілкування між людьми, які можуть не знати один одного особисто, але повинні спілкуватися відповідно до норм даного соціуму» (Беляєва, 2016, с 2).

Інституційний дискурс, який протиставляється повсякденного, неформального спілкування, і в якому комуніканти діють, виконуючи певні ролі, - це багатогранний феномен, його дослідження може здійснюватися в рамках різних наукових напрямків.

У лінгвістичних дослідженнях можна умовно розмежувати два підходи до аналізу інституційного дискурсу: описовий і критичний.

Описовий підхід охоплює такі аспекти: 1) вивчення мовної поведінки в рамках певного соціального інституту: лінгвістичних засобів, риторичних прийомів і мовних стратегій; 2) аналіз змістовної сторони інституційного спілкування. У вітчизняній лінгвістиці руслі даного підходу розглядаються такі види інституційного дискурсу, як політичний (Шейгал Є.І., Громико С.А.), релігійний (Карасик В.І., Оляніч А.В.), педагогічний (Карасик В.І.), медичний (Бейлінсон Л.С., Алексєєва Л.М., Мішланова С.Л., Жура В.В.),

дидактичний (Олешків М.Ю.), науковий (Болдирева А.А., Маслова Л.М. .), дипломатичний (Волкова Т.А.), маркетинговий (Гусейнова І.А.) і ін.

Критичний підхід націлений на критичне вивчення соціальної нерівності, вираженого в мові та дискурсі]. У роботах представників цього напряму розглядається проблема використання мови як засобу влади і соціального контролю (Р. Водак, Т.А. ван Дейк, Т. ван Леувен і ін.). Узагальнюючи результати аналізу різних типів інституціонального дискурсу, Р. Водак зазначає, що «інститути - статусно-орієнтовані освіти: <...> приналежність до певної соціальної верстви, стать, вік, освіта і т. д (Wodak, 2005, р 178). Обумовлюють одна одну і своєрідно переплітаються, граючи найважливішу роль в інституціональному сприйнятті і ставленні. Критичний підхід не отримав на даний момент належного розвитку у вітчизняній лінгвістиці.

Розуміння соціального інституту як історично сформованої форми організації і регулювання суспільного життя, що забезпечує виконання життєво важливих для суспільства функцій, дозволяє окреслити основні параметри інституційного дискурсу: набір типових для певної сфери ситуацій спілкування і пов'язаних з нею комунікативних подій, що мають регламентовану структуру і протікають в певних місцях (Dijk, 2005, р 178).

Одним з видів інституційного дискурсу є економічний дискурс про який далі і піде мова. Він дійсно унікальний дискурсом, бо здатен проникнути в усі сфери людського спілкування і не лише є суміжним з іншими типами дискурсу, а й здатен впливати і змінювати їх (Водак, 1997,с130).

1.2.Поняття економічного дискурсу як об'єкта лінгвістичного дослідження

Економіка є невід'ємною сферою суспільного життя і вивчає як суспільство здійснює кінцевий вибір ресурсів. заради виготовлення, обміну та розподілу товарів для їх споживання.

Економічний дискурс з точки зору лінгвістики – це гіпертекст, що відображає систему взаємовідносин між людьми в процесі ведення ними господарської діяльності. Він є особливим типом, в якому присутні знання про про якість та можливості економічних феноменів.

Економічний дискурс - це сукупність мовних актів у сфері економіки, усні та писемні тексти, або їх фрагменти, що відображають реалії економічного світу. Учасниками економічного дискурсу виступають як юридичні, так і фізичні особи.

Цілі економічного дискурсу полягають в:

- 1) Освітленні подій в економічному житті суспільства
- 2) Інформування щодо стану економіки
- 3) Формування певного відношення до різноманітним змінам та спонукання до дій
- 4) Створення економічних теорій
- 5) Дослідження напрямків розвитку економіки, а також рівня життя населення.

Економічний дискурс залежно від учасників, тематики та тексту може бути пов'язаним із науковою, педагогічною, політичною, медійною або юридичною сферами. Іноді мовці плутають економічний дискурс з політичним, або називають його діловим, що є невірним. Перш за все, політичний та економічний дискурси різняться метою. «Політичний дискурс – це опосередкований певною соціокультурною традицією спосіб комунікації, заснований на обміні, навіюванні та пропаганді певних ідей, позицій та поглядів учасників політичного життя, задля досягнення політичних цілей, які переважно пов'язані з питаннями влади» (Петренко, 2010, с 55). Також політичний дискурс відрізняється від економічного сферами, учасниками та шаблонами, що використовуються при формуванні самого дискурсу. Щодо поняття діловий, то теж вважається дещо вузьким для позначення економічної сфери, бо економічний дискурс включає

в себе не лише офіційні відносини між бізнесменами, а й, наприклад, побутовими взаємодіями покупця та продавця. Так, економічний дискурс, хоча і є інституційним видом дискурсу, тим не менш включає в себе й ознаки персонального дискурсу, що робить його більш гнучким .

Інституційність економічного дискурсу ріднить його з юридичною та політичною сферами. Зв'язок між рекламою та економікою реалізується у так званому рекламному дискурсі, який, зважаючи на сферу використання та поставлені цілі, також є проявом економічного дискурсу. Поява великої кількості текстів економічної публіцистики та постійне вживання економічної термінології у політичній сфері, засобах масової інформації та повсякденному житті призвело до появи популярного економічного дискурсу. Популярний економічний дискурс реалізується в основному через дискурс мас-медіа. В наш час суспільство має посилений інтерес до економічних проблем, що стало основою особливого типу економічного дискурсу – дискурс споживання. Основними дискурсивними практиками такого виду є комерційна рекламна взаємодія та побутова комунікація торгівлі. Як вже було раніше вказано, (Карасик, 2020, с 144) виділяв економічний дискурс в цілому як інституційний, але сфера виживання дискурсу споживання дає змогу говорити про нього як про персональний різновид економічного дискурсу.

Розглядаючи економіку як науку (економікс), її теоретична сфера існує в науковому економічному дискурсі, що має багато спільного з навчальним дискурсом. Економічний дискурс як інституційний також має ділові та правові формати.

Економічна свідомість відображається також в повсякденному житті людей і виражається через анекдот, побутову бесіду, обмін думками, діалог покупця та продавця таким чином набуваючи статусу побутового та юмористичного дискурсів. Дослідження економічної свідомості через дискурсивні дослідження дають можливість виявити особливості структури та якісної динаміки розвитку економічної (господарської) концептуальної області,

систематизувати та виявити основні вектори розвитку даної сфери та визначити його концептуальну структуру. Дослідження економічного дискурсу можуть бути корисні для прояснення причини змін, що проходять в економічній свідомості суспільства і, як наслідок, сформуванню розуміння розвитку та життєвого циклу економічних процесів, що відбуваються по всьому світі.

1.2.1. Лексичні особливості економічного дискурсу.

Слід зауважити, що в слова з термінологічним значенням увійшли і загальнолітературні одиниці, але в даному контексті вони набувають значення терміна, тобто слова набувають специфічне забарвлення, характерну для даної галузі науки, в даному випадку економіки «Формально наявність одного і того ж слова в словниках, що відображають лексику розмовно-побутового або загальноживаного і наукового стилів мови, не дає право вважати це слово відомим, освоєним, тому що в наукових текстах це інше слово (Евтушина, 2014, с 335).

Наприклад: менеджмент, маркетинг, консалтинг, ділінг, інжиніринг, холдинг, лізинг, кліринг, Салінг, демпінг, франчайзинг, трансферт, офф-шор, аудит, реституція, дилер, дистриб'ютор, ріелтор, спонсор, чартер, ф'ючерс, лот, дивіденди, емісія, іпотека, ноу-хау, тендер, депозитарій і ін. У мові економіки слово має одне значення, характерне тільки для наукового стилю економіки, «багатозначні, стилістично нейтральні слова вживаються в науковому стилі не у всіх своїх значеннях, які властиві їм у системі загальнолітературної мови, а лише в одному, рідше - в двох Так, наприклад, якщо слово «ринок» має кілька значень (місце роздрібної торгівлі їстівними припасами та іншими товарами під відкритим небом або в критих торгових рядах; базар - це щось лайливе, то, що нам підсунув капіталізм, щось на кшталт барахолки і т.д.), то за терміном в економіці закріплено лише одне його значення: сфера товарного обігу, товарообігу (Григорьева, 2013, с 45).

Загальнолітературними слова, які в мові економіки набули значення терміна, утворюють поєднання з певною групою слів, при цьому набуваючи значення слів-термінів: акціонерні товариства, сімейні підприємства, пайові товариства, фірма, торгові фірми, товарний голод, оздоровлення ринку, криза неплатежів, процедура банкрутства, біржа, промислові та біржові угруповання, біржові угоди, біржові маклери і багато інших. ін. Специфіка мови економіки полягає в широкому використанні економічних слів, їх характеристик. Для формулювання теорій, для опису і пояснення економічних явищ економіка користується своєю власною термінологією. Економічні терміни - це точні назви, «імена понять» об'єктів, їх властивостей, явищ і процесів. Успішне оволодіння мовою економічної науки сприяє формуванню знань на яке нової термінології (Никулина, 2004, с 2).

Таким чином, ми прийшли до висновку, що термінологічна лексика в підмові економічної спеціальності має свої специфічні особливості.

1.2.1.1. Принципи творення економічної лексики в сучасній китайській мові

У китайській мові словоскладання – це основний спосіб формування нових слів та основ. Результатом словоскладання є складні слова. До основних способів термінотворення в китайській мові належать словоскладання, афіксація та іноземні запозичення. За М.П. Кочерганом афіксація - це вираження граматичних значень за допомогою афіксів (суфіксів, префіксів, закінчень тощо). Оскільки в мовах світу використовуються різноманітні афіксальні засоби, то в афіксальному способі виділяють такі його різновиди: а) суфіксація - вираження граматичних значень за допомогою суфіксів. Це один із найбільш поширених способів вираження граматичних значень в індоєвропейських і семітських мовах. 资本主义 Zīběn zhǔyì капіталізм 工业化 gōngyèhuà індустріалізація б) префіксація - вираження граматичних значень за допомогою префіксів. Це основний спосіб вираження лексико-граматичних значень дієслів у індоєвропейській мовній родині: 第二产业 Dì èr chǎnyè

Друга сфера економіки 第二次市场 Dì èr chǎnyè Вторинний ринок
Іноземні запозичення – елемент чужої мови (який було перенесено з однієї мови до іншої в результаті мовних контактів, а також сам процес переходу елементів однієї мови до іншої. Іноземні слова зберігають сліди свого іншомовного походження у вигляді звукових, орфографічних, граматичних та семантичних особливостей

Але у складних словах існують такі комбінації компонентів, які не можуть існувати при з'єднанні синтаксично окремих слів. Компонентами складних слів сучасної китайської мови можуть бути самостійні слова китайської мови або знаменні морфеми, що втратили свою синтаксичну самостійність у сучасній китайській мові.

Знаменні або лексичні морфеми – це корені, інший тип – це службові або граматичні морфеми.

У будь-якому випадку, всі компоненти складних слів не є самостійними, тому є морфемами. Складне слово формується по принципу складання словосполучення

Термінологія на основі словоскладання.

За А.А. Григорьєвою, усі терміни-складні слова і терміни-словосполучення поділяються на дві групи: група з компонентами в атрибутивних відношеннях, та група за компонентами в копулятивних (компоненти з однією категоріальною приналежністю) відношеннях. (Григорьєва, 2013, 335с).

Модель с атрибутивним відношенням складається за основного та уточнюючого компонентів. Вони можуть бути категоріально однорідними, або неоднорідними. Порядок розташування компонентів при їх нерівномірному складанні має чітку послідовність, яка характерна граматиці китайської мови: означення перед означуваним, додаток після присудка, присудок після підмета.

У рамках підрядних сполучень китайської наукової термінології доцільно виділити типи моделей термінів:

1. Побудовані по означуваному типу зв'язку;
2. Побудовані по результативному типу зв'язку;
3. Терміни побудовані по суб'єктно-предикативному типу зв'язку.

При цьому семантична структура поняття безпосередньо відбивається в засобах і прийомах його вираження в терміні. Лу Чжівей у своїй роботі «Словотворення в китайській мові» виділив п'ять структурних моделей словосполучень побудованих по визначальному типу зв'язку.

Серед них актуальними є чотири:

- 1) іменник + іменник;
- 2) прикметник + іменник;
- 3) дієслово + іменник;
- 4) числівник + іменник

У якості компонентів в двоскладних термінах означуваного типу можуть виступати кореневі морфемі зі значенням предмета, якості, дії
 预付 yù fù «аванс» складається з 预 yù «заздалегідь» і 付 fù «виплачувати».
 Термін 存款 cún kuǎn «внесок» складається з 存 cún «зберігати» і 款 kuǎn «грошова сума». Його внутрішня структура також підказує його значення.
 Термін 借款 jiè kuǎn «позика» складається з 借 jiè «давати в борг» і 款 kuǎn «грошова сума».

Наприклад, термін 租金 zū jīn «орендна плата» складається з 租 zū «орендувати» 金 jīn «гроші»; 租稅 zū shuì «податки» - з 租 zū «орендувати» і 稅 shuì «податок».

Наступний термін - термін 干预 gān yù «інтервенція» складається з 干 gān «вмішувати» і 预 yù «завчасно»

Терміни побудовані по результативному типу зв'язку.

Терміни цього типу характеризуються тим, що між їх компонентами існують результативні відносини; при цьому перший компонент, як і в попередньому типі, дієслівний, а другий - або якісний, або дієслівний. Слова цього типу, як

правило, дієслова, так як значення результативності зв'язується зазвичай з категорією дієслова. У більшості випадків це загальноживані слова, які використовуються і в термінологічній лексиці.

Терміни побудовані по суб'єктно-предикативному типу зв'язку.

При цьому типі зв'язку перша частина терміну позначає суб'єкт, а друга - його дія. Цей тип малопродуктивний у сфері економічних термінів.

По моделях з дієслівно-об'єктних видом зв'язку між компонентами термінів-складних слів і термінів – словосполучень не створюються через їх конструктивної слабкості. Більшість дієслів цього типу в лексиці китайської мови легко розчленовуються, а їх компоненти формально відновлюють ознаки окремих слів.

Терміни створені за моделями з копулятивним ставленням компонентів.

Найбільш повний опис синтагматичною семантики копулятивного складання в китайській мові наводиться А. Л. Семенас. В результаті аналізу на матеріалі сучасної суспільно-політичної лексики китайської мови автор приходить до висновку про значне поширення копулятивного складання у всіх підсистемах китайської лексики

Терміни, створені за копулятивним типом зв'язку

Включають в себе предметні і дієслівні морфеми. Слова копулятивного складання утворені поєднанням або синонімічних компонентів (включаючи парне або паралельно поєднання), або антонімічних:

а) поєднання синонімічних компонентів. Сюди можуть бути віднесені складні слова типу

破坏 Pòhuài «деструкція» (破 Pò «розбити», «зламати» + 坏 huài «розбитися», «злаватися»);

运动 yundong «кампанія» (运 yun «рухатися», «пересуватися» + 动 dong «рухатися»);

租赁 Zūlìn «лізинг» (租 Zū «орендувати» + 赁 lìn «орендувати»);

生产 Shēngchǎn «виробництво» (生 Shēng «виробляти» + 产 chǎn «виробництво»). (Манлаханова, 2015, 32с).

б) поєднання антонімічних компонентів. У термінології трохи термінів, утворених поєднанням антонімічних компонентів.

Між компонентами, складаються також певні семантичні відносини.

Розглянемо види взаємних зв'язків, що існують між поняттями в економічній термінологічній системі і основні принципи відображення цих зв'язків в залежності між моделями термінів.

Першим видом систем понять можна вважати систему «рід - види». З багатьох економічних понять в першу чергу виділяються «роди», а в їх межах «види». Ці терміни в сучасній китайській мові, як правило, об'єднуються в моделі термінів аналогічних конструкцій.

Приклад з родовим поняттям 货币 huò bì «валюта»:

信贷 货 xìn dài huò валюта кредиту,

结算 货币 jié suàn huò bì валюта платежу,

计价 货币 jì jià huò bì валюта ціни,

交易 货币 jiāo yì huò bì валюта угоди.

З родовим поняттям 冻结 dòng jié «заморожування»:

资产 冻结 dòng jié dongjie заморожування активів,

资本 冻结 zī chǎn dòng jié заморожування капіталу,

工资 冻结 zī běn dòng jié заморожування заробітної плати,

Другим видом систем понять можна вважати систему «ціле - частини». Наприклад: 宏观经济学 hóng guān jīng jì xué «мікроекономіка» (одна з галузей економіки), 宏观营销学 hóng guān yíng xiāo xué «макромаркетинг» (одна з областей маркетингу).

Третім видом систем понять можна вважати систему «вихідне - продукт», де знаходить відображення генетичний зв'язок понять. У цьому

випадку спочатку з'являється якийсь поняття, а потім його продукт або результат, наприклад:

限 xiàn «ліміт» і 限額 xiàn é «квота»; 管 guǎn «управляти» та 管理 guǎn lǐ «менеджмент» (Перемена, 2005, 5 с).

Термінологія сучасної китайської мови утворюється словоскладання, афіксацію та іноземні запозичення. Словоскладання є найбільш широкою та гнучкою системою формування нових слів.

«Економічна лексика» поняття умовне. За Петушинською сучасні економічні терміни можна поділити на декілька груп:[16]

Перша група. Популярні економічні терміни. Більшість слів та висловів економічного характеру можна віднести до «популярних», які часто повторюються у статтях на економічні теми.

操作 Cāozuò Акції

市场 shìchǎng ринок

证券交易所 zhèngquàn jiāoyì suǒ фондова біржа

批发贸易 pīfā màoyì оптова торгівля

通货膨胀 tōnghuò péngzhàng інфляція

Друга група. Популярні економічні терміни, що використовуються у повсякденних ситуаціях:

制品 Zhìpǐn товари

服务 fúwù послуги

利率 lìlǜ відсоткова ставка,

客户 kèhù клієнт,

Третя група. Спеціальні професійні терміни. Для того, щоб полегшити їх сприйняття, їх або пояснюють у статті, або розуміння впливає з контексту

通货膨胀 tōnghuò péngzhàng інфляція

Спеціальні економічні поняття можуть ускладнити сприйняття інформації для читача, тому їх часто пояснюють вставними словами (як, схожий на, приблизно як 好像)

У деяких статтях можна зустріти спеціальні терміни, які створення спеціально для поданого тексту. Вони або виділяються курсивом, або беруться у лапки. Ці нові терміни так само, як і слова з попередньої групи розшифровуються особисто, або контекстом.

До п'ятої групи відносяться економічні штампи, шаблонні вирази, які постійно повторюються та відносяться до тих, або інших концептів: інфляція, біржа, інвестиції, торгівля тощо.):

资本运动 Zīběn yùndòng Рух капіталу

自由市场 zìyóu shìchǎng вільний ринок,

潜在市场 qiánzài shìchǎng потенційний ринок

元跌 yuán diē падіння юаня,

Шоста група. Жаргонізми різних областей економіки які, як правило, відомі із засобів масової інформації

拉黑 Lā hēi заблокувати

吃鸡 chī jī або «大吉大利，晚上吃鸡» “dàjí dàlì, wǎnshàng chī jī” — «Winner, winner, chicken dinner!»

До сьомої групи відносять лексеми, що мають економічний смисл: аббревіатури, скорочення, акроніми, усічення (найти)

一五计划 (第一个五年计划) Yīwǔ jìhuà (dì yī gè wǔ nián jìhuà) перша п'ятирічка

土改 (土地改革) Tǔgǎi (tǔdì gǎigé) аграрна реформа

国家发改委 (国家发展改革委员会) Guójiā fāgǎiwěi (guójiā fāzhǎn gǎigé yuán huì) державний комітет по справам розвитку та реформам

金砖国家 Jīn zhuān guójiā (BRIC) Асоціація Брікс

国内生产总值 Guónèi shēngchǎn zǒng zhí (GDP) ВВП

Ще виділяють восьму групу «економічних одиниць» – фразеологізмів. Вони слугують для підвищення виразності тексту, роблять текст меш сухим, та дещо знімають надмірну серйозність поданої проблеми.

力不从心 Lìbùcóngxīn Хоч бачить око, та зуб не впійма

历史性飞跃 Lìshǐ xìng fēiyuè Історичний зліт

位于不败之地 Wèiyú bù bài zhī dì Зробитися непереможним

1.3. Стилiстичні особливості економічного дискурсу

Стилiстика - це розділ мовознавства, що вивчає стилі літературної мови та мовні засоби, які створюють особливості того чи іншого дискурсу. Китайсько мова має багаті словесні ресурси, а виразні можливості китайської лексики є об'єктом інтересу лiнгвостилістичних досліджень в усьому світі. У наукових роботах провідних вчених Китаю зазвичай вказують п'ять стилів, що формують загальну структуру сучасної китайської мови. Так до них належать літературно-художній, публіцистичний, науково-технічний, діловий і розмовний стилі. Існує безліч дискурсів, що можуть існувати в різних функціональних стилях. Так політичний дискурс за основу бере діловий стиль і основна його мета та діяство відбувається під егідою формальної лексики, канцеляризмів, шаблонів та певних стилістичних реверансів таких в залежності від поставленої цілі.

Беручи до уваги розмовний дискурс, то його середовище – це розмовний стиль, що на відміну від ділового стилю характеризується максимальною гнучкістю та неформальністю. Особливостями розмовного стилю є максимально можливий прояв індивідуальності мовця через систему лексичних та стилістичних засобів, а також особливістю є та, що розмовний стиль може використовувати мовні засоби інших стилів тим самим

деформалізуючи їх, інколи надаючи іронічного контексту. Також розмовний стиль є найбільш наближеним до «живої мови».

Науковий же стиль – це стиль дослідників та вчителів. Метою наукового стилю є повідомлення, пояснення, тлумачення досягнутих наукових результатів, відкриттів. Найпоширеніша форма наукового стилю — монолог у вигляді наукової статті, анотації рецензії тощо.

При складенні текстів наукового стилю завжди присутній попередній відбір мовних одиниць, стилістичних засобів. Взагалі науковий стиль відрізняється найбільшою конкретикою мовних засобів

Основні жанри наукового стилю є : монографія, наукова стаття, дисертація, анотація, рецензія, підручник, лекція, а також похідні від них. Науковий стиль використовує певний набір мовно-стилістичних засобів. До основних належать спеціальні слова – терміни. Також науковому стилю характерні складні синтаксичні конструкції із суворо впорядкований зв'язком між словами. Слова вживаються переважно в прямих значеннях, а якщо виникає потреба в образному порівнянні, то воно, зазвичай, береться у лапки та має метою передати сумнів автора до об'єкта стилістичного засобу. Бо експресивно-емоційне забарвлення лексики використовується надзвичайно рідко. Також у текстах наукового стилю часто вживаними є цитати, посилання на першоджерела та інші об'єктивні першоджерела інформації. Науковий стиль притаманний перш за все науковому та учбовому дискурсу, бо як було вже зазначено раніше є стилем тих, хто займається наукою. Економічна лінгвосфера безпосередньо пов'язана з рівнем розвитку соціально-економічного і політичного життя суспільства У різні проміжки часу. Через матеріальність буття людини її існування в суспільстві поза межами економічного дискурсу неможливе.

В економічних текстах, різноманітних в жанровому, просторовому і тимчасовому планах, реалізується багатоаспектний соціальний фон мовної

картини світу суспільства, обумовлений соціальними факторами буття. Виділяється в економічному тексті цивілізаційний, політичний і культурно-мовної аспекти соціального фону.

Цивілізаційний аспект визначений рівнем розвитку суспільства і економіки в ту чи іншу епоху. При дослідженні цивілізаційних фонових особливостей враховуються фактори простору і часу його створення: цілі та завдання однакових в жанровому плані текстів, функціонування однакових економічних термінів та їх розуміння на різних цивілізаційних етапах розвитку суспільства може певним чином відрізнятися.

Більшість жанрів економічного тексту відображає певну термінологічну ситуацію і певну модель економіки. Це визначається за специфічною термінологією, що функціонує в тексті, стилем і змістом викладу. Вони впливають на створення політичного аспекту соціального фону, тобто політичного або економічного фону тексту. У текстах, що характеризують ту чи іншу модель економіки, є універсальний компонент і компонент особливий, за допомогою якого визначається економічний фон тексту і завдяки якому тексти, що характеризують певну модель економіки, впізнавані. Засоби, що становлять особливий компонент: специфічні терміни; специфічні значення звичних економічних термінів; особливості семантичного структурування текстів; стилістичні особливості.

У текстах, присвячених українсько-китайському економічному співробітництву, культурно-мовний аспект соціального фону в міжкультурному та міжмовній планах найчастіше проявляється у фоновому і безеквівалентний характер найменувань одиниць виміру простору і часу і осіб за родом занять, а також в різних пріоритетах використання способів утворення економічних термінів і розбіжностях шляхів запозичення та способів освоєння економічних термінів-інтернаціоналізмів. Глобалізаційні процеси, міжнародне співробітництво призводять до необхідності уніфікації, універсалізації, міжнародної стандартизації пов'язаних з економічним

дискурсом реалій в країнах, що включаються в процеси економічної інтеграції. Разом зі зміною реалій і міжнародної економічної стандартизацією переходять в розряд історизмів багато безеквівалентних слів, стирається культурний фон ряду найменувань реалій економіки, а іноді і найменувань осіб, причетних до економічної діяльності.

Найменування економічно активних представників суспільства мають найбільший ступінь еквівалентності в російській і китайській мовах. Основна причина цього універсальний характер економічних законів, а звідси і функціональна еквівалентність суб'єктів економічної діяльності в різних соціумах. Замість найменувань, що підкреслюють безеквівалентний або фоновий характер поняття, в періоди політичного і економічного зближення сторін перевага віддається уніфікованим найменувань китайців і росіян за родом занять, що створює ефект еквівалентності понять. В конфліктні періоди спостерігається зворотний процес.

1.3.1. Підстилі та жанри економічного дискурсу

Так як економічний дискурс перш за все функціонує в економічному тексті, то виникає потреба в конкретизації приналежності текстової одиниці до певного стилю та жанру. Сфера стилістично направленої в функціональному плані мови є неоднорідною, бо кожен окремий стиль має свого адресата та жанри. Так постає необхідність виділити підстилі.

За Май Лікунь підстиль це різновид мовного стилю, що утворився в наслідок специфікації певної сфери і обслуговує потреби суспільства в ній. У стилістиці зазвичай виділяють функціональні підстилі. Наприклад, говорячи про тексти медичної, технологічної та іншої направленості, що відноситься до наукової можна спостерігати функціонування учбово-наукового, власне-наукового, науково-довідкового та інших підстилей. Особливу увагу при дослідженні підстилів, треба приділяти жанрам поданих текстів. Це пов'язане з тим, що різні жанри одного і того ж підстилю можуть відрізнятися не лише лексичним забарвленням, а й жанрово-стилістичною своєрідністю. У ході

дослідження Май Лікунь даного аспекту було виявлено такі підстили: в рамках офіційно-ділового стиля функціонують тексти офіційно-економічного підстиля та матеріально-фінансового підстиля; публіцистичний стиль економічних текстів дозволяє говорити про інформаційно-публіцистичний економічний підстиль та аналітико-публіцистичний економічний підстиль; науковий функціональний стиль поділяється на власне-науковий економічний підстиль, науково-інформативний економічний підстиль, науково-довідковий економічний підстиль, учбово-науковий економічний підстиль та науково-популярний економічний підстиль. Кожен з вищезазначених стилей має свої характерні жанри, що конкретизують специфіку використання лексичних та стилістичних мовних засобів (Резанова, 2007, 1 с).

Жанр - це конкретний вид текстів, зберігає загальні риси того чи іншого стилю (його домінанту), але при цьому характеризується особливими композиційно-мовними структурами і мовними засобами.

Наприклад, в літературно-художньому стилі виділяють такі жанри, як роман, розповідь, повість, поема; в публіцистичному стилі - нарис, репортаж, інтерв'ю, фейлетон; в офіційно-діловому - заява, наказ, довідка, гарантійний лист; в науковому стилі - монографія, доповідь, реферат, анотація та ін. визначення ясно, що кожен жанр вимагає своїх мовних засобів вираження і особливого способу їх організації. При цьому необхідно завжди пам'ятати про те, щоб вибір стилістично забарвлених слів був виправданим, щоб використовувані мовні засоби належали стилю, до якого належить той чи інший жанр. В іншому випадку це призведе до неправильного тлумачення та двозначності.

Висновки до розділу 1

1. Основне місце у сучасній лінгвістиці займає дискурс. У лінгвістичному енциклопедичний словнику дискурс має значення «зв'язний текст у сукупності з екстралінгвістичними – прагматичними, соціокультурними, психологічними та іншими факторами; текст, розглянутий в контексті подій; мовлення, розглянуте як цілеспрямований, соціальний акт, як компонент, що приймає участь у взаємодії людей і механізмах їх свідомості (когнітивних процесах)» і якщо узагальнити, то дискурс – це певна тематика, виражена у письмовій або усній формі і направлена на взаємодію з соціумом.
2. Відтак економічний дискурс являє собою різновид інституційного дискурсу з проявами побутового і з основними ознаками інформативності, актуальності, об'єктивності, офіційності логічності. Для такого дискурсу характерна відсутність надлишкової образності та значного емоційного забарвлення. Основні критерії, що надають економічному дискурсу статусу інституційного – це високий рівень стандартизації мовних засобів і мовленнєвих структур а також наявність екстралінгвістичних чинників, які беруть активну участь у процесах як утворення, так і сприйняття дискурсу.
3. У китайській мові словоскладання – це основний спосіб формування нових слів та основ. Результатом словоскладання є складні слова. До основних способів термінотворення в китайській мові належать словоскладання, афіксація та іноземні запозичення. За М.П. Кочерганом афіксація - це вираження граматичних значень за допомогою афіксів (суфіксів, префіксів, закінчень тощо). Економічна лексика поділяється на вісім груп в залежності принципів утворення. В основі термінотворення економічного дискурсу ж чотири структурні моделі словосполучень побудованих по визначальному типу зв'язку.: іменник + іменник; прикметник + іменник; дієслово + іменник; числівник + іменник
4. Стилiстичні особливості залежать від підстилю та жанру, у яких функціонує економічний дискурс. Підстилем називається різновид стилю що обслуговує певну сферу діяльності людини. У рамках різних економічних підстилей

функціонують різні жанри, що мають метою задоволення конкретних потреб учасників того, чи іншого дискурсу. До основних функціональних стилів у яких функціонує економічний дискурс належать науковий, публіцистичний та офіційно-діловий стилі.

РОЗДІЛ 2 МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ КИТАЙСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО ДИСКУРСУ

Економіка є прикладною наукою, що поділяється на практичну та теоретичну економіки. Основною рисою економічної сфери є актуальність та адаптивність. Розвиток науки завжди супроводжується появою спеціальних слів позначення об'єктів, що вивчають. Ці слова називаються термінами та терміносистемами, а наука яка їх вивчає термінознавством. Термінознавство вивчає спеціальну лексику з точки зору її типології, походження, форми, значення і функціонування, а також використання, упорядкування і творення. У наш час в термінознавстві виділяється ряд незалежних напрямків дослідження:

- теоретичне термінознавство;
- прикладне термінознавство;
- загальне термінознавство;
- типологічне термінознавство;
- порівняльне термінознавство;
- семасіологічне термінознавство;
- ономасіологічне термінознавство;
- історичне термінознавство;
- функціональне термінознавство;
- когнітивне або гносеологічне термінознавство.

Теоретичне термінознавство вивчає закономірності розвитку і вживання спеціальної лексики. *Прикладне термінознавство* займається встановленням практичних принципів та рекомендацій з метою усунення нестачі термінів; їх оцінкою, описом, редагуванням, упорядкуванням, створенням, перекладом і використанням.

Загальне термінознавство вивчає найзагальніші якості, проблеми і процеси, що стосуються спеціальної лексики, а галузеве термінознавство займається вивченням спеціальної лексики і понять, які належать до окремих областей знань конкретних мов.

Типологічне термінознавство займається порівняльним дослідженням особливостей окремих термінологій з метою визначення спільних рис та відмінностей окремих терміносистем.

Порівняльне термінознавство займається порівняльним вивченням спільних та відмінних рис лексики різних мов, наприклад української та англійської.

Семасіологічне термінознавство займається вивченням проблем, що пов'язані із значенням (семантикою) спеціальних лексем, зміною значень і різноманітними семантичними явищами – полісемією, омонімією, синонімією, антонімією і т. д.

Ономасіологічне термінознавство вивчає структурні форми спеціальних лексем, займається процесом найменування спеціальних понять і вибором оптимальних форм найменування.

Історичне термінознавство вивчає історію термінів та терміносистем для того, щоб виявити тенденції їх утворення та розвитку, що в свою чергу дозволяє дати вірні рекомендації стосовно їх упорядкування. У наш час на основі цих досліджень виникає нова самостійна лінгвістична дисципліна – антрополінгвістика

Функціональне термінознавство пов'язане з вивченням сучасних функцій терміну в різних текстах та ситуаціях професійного спілкування і підготовки спеціалістів, а також досліджує особливості використання термінів в мові і комп'ютерних системах.

На сучасному етапі формується ряд нових напрямків, серед яких слід зазначити когнітивне або гносеологічне термінознавство, що займається дослідженням ролі термінів в науковому мисленні та знаннях

Досліджуючи стилістичні особливості потрібно зважати на розділи стилістики та їхні предмети вивчення.

Функціональна стилістика займається питаннями викладання, а також літературного редагування, індивідуальна стилістика, що вивчає як мову письменників, так і мовну манеру будь-якої людини - наприклад, при проведенні різноманітних експертиз для визначення автора того чи іншого документа. Порівняльна стилістика відноситься головним чином до перекладознавства - вона служить методологічною основою теорії художнього перекладу (роботи А. В. Федорова, Ж.-П. Віне і Ж. Дарбельне, «Французька стилістика» Ю. С. Степанова). Важливою науковою дисципліною є стилістика художнього тексту, або стилістика декодування. Всі вони будуються за ієрархічним принципом, тобто в них розглядаються мовні і мовні одиниці різних рівнів, так само, як нормативна лінгвістика

В рамках практичної стилістики вивчаються редагування текстів і методика викладання дисципліни «Стилiстика». Ієрархічний принцип дотримується і в даному випадку: адже в школі стилістичні вправи входять в конкретні розділи, такі як «Фонетика», «Лексика», «Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис».

Розуміння правильності використання теоретичних розділів лінгвістики дає можливість об'єктивно підходити до вирішення актуального лінгвістичного питання і провести грамотне наукове дослідження. (Петушинская, 2008, 44с).

2.1.Проблематика визначення економічної лексики

Термінологія – є однією з найважливіших проблем сучасної лінгвістики. Термінологія кожної з областей знань обмежена певним обсягом термінів, так як виражає систему основних її понять.

Питання термінології активно обговорюються в сучасних лінгвістичних роботах. До термінів відносять слова та словосполучення, що називають спеціальні об'єкти та виражають спеціально- професійні поняття. Це зумовлене специфічністю сфери та потребою у лаконічному та точному відображенні певного явища. (Очиров, 2009, 139 с).

За Е.А Нікуліною, термінологічна система у складі мови знаходиться у положенні відособленої системи мовних знаків. Але зміст окремих термінів може стати широко відомим, а поняття, що позначає термін, може вийти далеко за рамки системи спеціальних понять та стати елементом загальної лексики, при цьому залишаючись терміном в термінологічній системі

Термінологія — це:

1. Сукупність термінів, тобто слів або словосполучень, що висловлюють специфічні поняття певної галузі науки, техніки чи мистецтва, а також сукупність усіх термінів, наявних у тій чи іншій мові. Від звичайних слів терміни відрізняються точністю семантичних меж.
2. Розділ лексикології, який вивчає терміни різних галузей знань.

Галузеві термінології (тобто сукупності термінів конкретних галузей) називають терміносистемами, або термінологічними системами.

За Б. Н. Головіним термін – це окреме слово або утворене на основі іменника словосполучення, що позначає професійне поняття і призначене для задоволення специфічних потреб спілкування в сфері певної професії [4] Таким чином використання термінів спрощую та пришвидшує процес обміну інформації між учасниками певного інституційного дискурсу. Але потрібно зважати на характерну рису усіх термінів - специфічність та приналежність до певної сфери. Учасники різних інституційних сфер, при використанні однакової лексичної одиниці, можуть формулювати різний інформаційний код, що зумовлений особливостями вживання терміну. Полісемія термінології - типова риса специфічної, рідковживаної лексики. Тим не меш при перекладі

характерних текстів потрібно зважати на багатозначність та спиратись на відповідні джерела, що так чи інакше пов'язані з тематикою дискурсу, що перекладається.

У китайській мові словоскладання – це основний спосіб формування нових слів та основ. Результатом словоскладання є складні слова. (Термінознавство 2006, 58, с). До основних способів термінотворення в китайській мові належать словоскладання, афіксація та іноземні запозичення. За М.П. Кочерганом афіксація - це вираження граматичних значень за допомогою афіксів (суфіксів, префіксів, закінчень тощо).

2.1 Специфіка економічного дискурсу як текстового утворення

При дослідженні економічного дискурсу, завжди матиме місце потреба визначення різниці між текстом та дискурсом тому, що основним проявленням економічного дискурсу є економічний текст. (Лядашева, 2018, 29 с).

Поняття дискурсу та тексту є взаємо пов'язаними, оскільки текст є проявом дискурсу, а дискурс основою для формування тексту. Дискурс ділиться на декілька видів: це персонально- особистий та інституційний. Економічний дискурс є типом інституційного і у більшості випадків поданий у вигляді економічного тексту.

Текст - певна, з функціонально-сміслового погляду упорядкована, група речень або їх аналогів, які являють собою, завдяки семантичним і функціональним взаємовідношенням елементів, завершену смисловою єдністю. Таким чином вислів як одиниця спілкування має таку важливу якість, як його комунікативна актуальність. Актуальність може проявлятися як і момент висловлювання, так і з плином часу. Таким чином текст можна вважати висловом, комунікативна актуальність якого носить потенційний характер. Ю. А. Сорокін має підстави вважати, що зв'язність є поняттям лінгвістичним, а цільність тексту – психолінгвістичним поняттям. Тобто зв'язність інтерпретує поверхневу структуру тексту, а цільність – глибинну, ментальну

структуру. Тобто для лінгвіста більш важливий продукт мови\ мовлення, а для психолінгвіста – комунікативна складова. (Сорокін, 2008, 2с).

Іванова зазначає, що дискурс складається з висловів, тому закономірно, що він, аналогічно висловам продовжує та відновлює себе у текстах

Принциповими відмінностями між дискурсом і текстом вважають такі:

1) дискурс - прагматичний, текст - виключно лінгвістична категорія; 2) дискурс - категорія процесу, текст - категорія результату (він є статичною); 3) текст - абстрактна конструкція, дискурс - її актуалізація

Дискурс, по В. Г. Борботько, є текст, але такий, який складається з комунікативних одиниць мови - речень та їх об'єднань у більші єдності, що знаходяться в безперервній смислового зв'язку, що дозволяє сприймати його як цілісне утворення. В. Г. Борботько підкреслює той факт, що текст як мовний матеріал не завжди є зв'язну мова, т. Е. Дискурс. Текст - більш загальне поняття, ніж дискурс, а дискурс завжди є текстом. Н. Д. Арутюнова також визначає дискурс як зв'язний текст в сукупності з екстралінгвістичними - прагматичними, соціокультурними та іншими факторами; «Як текст, взятий в подієвому аспекті». Таким чином, хоча поняття текст і дискурс цілком помітні, вони не протиставляються один одному - їхні стосунки характеризуються причинно-наслідковим зв'язком: текст є результатом дискурсу. Текст виникає по ходу здійснення певного процесу, але вивчається він в своєму завершеному вигляді, а дискурс досліджується в певному режимі і часу. Поняття «текст» і «дискурс» співвідносяться між собою як «процес - продукт», тобто дискурс - це текст соціально-спрямований. Текст і дискурс - взаємозалежні. Будь-дискурс також є текстом.

З його точки зору основні проблеми, що розглядають в сфері лінгвістики тексту, можна звести до таких:

1. Міжфразові зв'язки та відношення
2. Структура тексту і його властивості
3. Інтонаційні складові тексту
4. Співвідношення тексту і контексту, тексту та затексту

5. Ознаки властиві текстам
6. Виявлення культурологічної специфіки тексту як предстваника тої, або іншої лінгвокультурної спільноти

Дослідження, що проводяться в сфері «лінгвістики тексту», потрібно розглядати як орієнтовані на потреби лінгвістики як такої та неекспериментальні.

Економічний текст – це текст будь-якого стилю, присвячений будь-якій проблемі економічної сфери суспільного життя (економіці, фінансам, торгівлі) (Попова, 2014, 642 с).

Мова тексту економічного дискурсу характеризується різноманіттям мовних засобів та граматичних форм, використанням економічної лексики, комбінаціями лексики різних жанрів та відсутністю єдиного принципу побудування економічної лексики.

Вдало підібрана тема та чітка лінія викладу – є основними критеріями ефективною подачі наукового економічного тексту.

Проведені в економічних ЗВО соціальні опитування підтвердили, що студенти та викладачі майже однаково звертають увагу як на наповнення, так і на оформлення.

Принципи подачі економічного тексту можуть реалізовуватися через декілька форм:

- у вигляді переказу уже готової концепції (найчастіше використовується при написанні дисертацій)
- запропонування матеріалу у формі творчого розвитку концепції, що вже склалася
- подача нової гіпотези
- матеріал у вигляді полемічного спору, щодо позиції інших авторів

В.М, Соколинський вважає, що економічний текст, на відміну від художнього, повинен мати психологічну видимість як чогось цілого, бо орієнтується на

раціональне мислення та аналіз явищ і подій. Економічна мова стала більш зібраною та енергійною, кількість фраз.[18]

Особливої уваги заслуговує синтаксична будова економічного тексту, що є з однієї сторони формою вираження певного змісту, а з іншої – засобом правильної подачі матеріалу задля впливу та досягнення мети спілкування. Також подача залежить від аудиторії. Це можуть бути як експерти - економісти, так і загальна аудиторія.

Таким чином, основна частина економічного дискурсу існує у письмовій формі, тому економічний текст є найбільш корисним для дослідника прикладом, цього інституційного дискурсу. Особливостями економічного тексту є направленість на конкретну аудиторію, інформативність, активне використання термінології та активний вплив на читача. Він характеризується певними лексичними і стилістичними особливостями, які різняться в залежності від стилю та жанру.

Економічний текст являє собою особливий тип тексту, призначений для фіксації, зберігання та передачі економічних знань, який виступає як вербальний результат передувала його створення економічної дискурсивної діяльності. Специфіка економічного тексту визначається його інформаційною насиченістю, наявністю ефективних прийомів і способів раціонального міркування і аргументації з приводу певного економічного події, а також поданням у ньому аспектів економічного прогнозування

2.2 Методика аналізу лексико-стилістичних особливостей китайського економічного дискурсу

Однією з ключових проблем загального мовознавства є проблема методології, тобто методів дослідження мови. Відомо, що будь-яка галузь людського пізнання повинна мати поряд з об'єктом і предметом вивчення певні дослідницькі методи. Лінгвістика протягом історії свого розвитку створила власні (спеціальні) методи. Як правило, зміна наукової парадигми супроводжується відкриттям нового методу дослідження. Кожен метод

виділяє такий аспект мови у якості об'єкта дослідження, який визначається найважливішим у цій теорії мови.

Методами лінгвістичних досліджень займались багато відомих вітчизняних та зарубіжних науковців, зокрема: І. О. Бодуен де Куртене, Карл Бругман, Вільгельм Вундт, О. О. Потебня, Пилип Федорович Фортунатов, Август Шлейхер та ін.

Метод (від грец. *methodos* «шлях дослідження, пізнання») - система правил і прийомів підходу до вивчення явищ і закономірностей природи, суспільства і мислення. Термін «метод» неоднозначний: його використовують у загальнонауковому, філософському значенні, у спеціально-науковому (що стосується окремої галузі науки - фізики, хімії, математики, історії, літературознавства, мовознавства тощо) і у значенні, яке збігається зі значенням терміна методика. На думку Б. М. Головіна, метод - це шлях, який прокладають до істини, а методика - інструменти, потрібні для розчищення цього шляху.

Методи диференціюються на загальні (спостереження, індукція, дедукція, гіпотеза, аналіз, синтез, порівняння, ідеалізація, експеримент, формалізація, моделювання тощо) і спеціальні (порівняльно-історичний, типологічний, зіставний, структурний, функціональний, конструктивний, дискурс-аналізу).

Аналіз лексико-стилістичних особливостей сучасного китайськомовного економічного дискурсу повинен бути всестороннім і охоплювати найбільш різні елементи дискурсивного тіла.

Дана робота для свого успішного завершення потребувала не лише *загальнонаукові методи* (дедукція, аналіз, описовий метод), які були використані для оформлення теоретичних засад лексико-стилістичних особливостей сучасного китайськомовного дискурсу, а й *спеціальні лінгвістичні методи, а саме:*

Компонентний аналіз – система прийомів лінгвістичного вивчення значень слів, суть якої полягає в розщепленні значення слова на складові компоненти,

які називають семами, семантичними множниками. Використання даного методу дозволило сформувавши розуміння утворення економічної термінології як основного критерію формування економічного тексту.

Дистрибутивний аналіз – методика дослідження мови на основі оточення (розподілу) окремих одиниць у тексті. Використання даного методу було необхідно для дослідження оточення як основний елемент впливу на формування семантики економічної лексики в сучасному дискурсі.

Трансформаційний аналіз – експериментальний прийом визначення синтаксичних і семантичних подібностей і відмінностей між мовними об'єктами через подібності й відмінності в наборах їх трансформацій. Даний метод дозволив проаналізувати особливості класифікації економічної термінології через призму словотвору.

семантико-стилістичний метод олягає у виявленні співвідношення використаних експресивних мовних засобів до змісту інформації. Він був потрібний у даному дослідженні для виявлення комунікативної інтенції мовця, смислових відтінків значень, що дозволило проаналізувати економічні тексти різних функціональних стилів і виокремити особливості тих чи інших підстилів та утворених в них жанрів

Контекстуально-інтерпретативний метод – для виявлення значень мовних одиниць, що реалізуються в конкретній ситуації спілкування;

Метод суцільної вибірки – дозволив критично та об'єктивно підійти до вибору матеріалів дослідження та зміг забезпечити гетерогенну вибірку текстів у різних підстилях та жанрах сучасного китайськомовного економічного дискурсу.

Дискурс-аналіз ряд підходів в соціальних науках, метою яких є критичне дослідження дискурсу, а основними завданнями — аналіз співвідношення сил в суспільстві для формулювання нормативного підходу, з позиції якого можна критично проаналізувати ці співвідношення в зв'язку з соціальними змінами, створити уявлення про систему сповідуваних соціумом цінностей та інтерпретаційних схем.

Даний аналіз є найбільш актуальним для нашого дослідження, через те, що економічний дискурс найбільш яскраво проявляє свої особливості під час взаємодії з іншими дискурсами контрастуючи, або доповнюючи їх

Висновки до розділа 2

1. В основі методології дослідження лексико-стилістичних особливостей сучасного китайськомовного економічного дискурсу полягає уточнення поняття «економічна лексика» та формування розуміння співвідношення економічного дискурсу до економічного тексту.
Складність виокремлення економічного текстового утворення перш за все полягає в специфічності характерних рис економічного тексту а саме економічної термінології Економічна лексика проявляє себе через термінологію – спеціальні слова зі сталим значенням. Існують декілька напрямлень вивчення термінів в залежності від досліджуваного аспекту. Наука, що займається вивчення термінів називається термінознавство
3. Економічний текст є основним проявленням економічного дискурсу. Змістом тексту є опис фактів, процесів явищ дійсності. Логіко-композиційна організація матеріалу в даному випадку є, по суті, програмування впливу на аудиторію, і, перш за все розуміння. В даний час незадоволеність авторів - літературознавців і лінгвістів, станом розробки поняття композиції очевидна. Загалом, ні в літературознавстві, ні в лінгвістиці тексту не створена цілісна теорія композиції. Так, композиція розуміється В. В. Одінцовим і як «каркас», на якому тримається текст і, одночасно, як «угруповання за певною схемою елементів змісту загальних положень, фактів»
4. При формуванні методики дослідження було використано основні спеціальні лінгвістичні методи дослідження такі як: *компонентний аналіз* *дистрибутивний аналіз*, *семантико-стилістичний метод*, *контекстуально-інтерпретативний метод*, *метод суцільної вибірки та дискурс-аналіз*. На нашу думку ці методи дозволяють повною мірою проаналізувати явища лексико-стилістичних особливостей сучасного китайськомовного економічного дискурсу.

Через надмірну кількість матеріалу, що пов'язаний з сучасним економічним дискурсом, було прийнято рішення проаналізувати даний дискурс в контексті трьох основних, характерних для нього, функціональних стилів, а саме науковий, офіційно-діловий та газетно-публіцистичний

РОЗДІЛ 3 ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО КИТАЙСЬКОМОВНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ДИСКУРСУ

Аналіз китайського економічного дискурсу, як вже було зазначено раніше, виражається через дослідження економічного тексту у різних функціональних стилях. Китайськомовний економічний дискурс відбувається в усіх сферах людського спілкування, тим не менш його основні особливості виражаються у трьох основних функціональних стилях китайської мови. Це газетно-публіцистичний, офіційно-діловий та науковий стилі. Таким чином кожен зі стилей включає в себе декілька підстилей, а кожен підстиль має приналежні йому жанри економічного тексту.

За основу систематиції підстилей та жанрів сучасного економічного дискурсу було взято напрацювання Май Лікунь, які вона втілила у своїй дисертації «російський економічний текст у функціонально-стилістичних та соціолінгвістичних аспектах» у 2008 році. На даний момент ця робота є найповнішою та найякіснішою класифікацією підстилів та жанрів економічного тексту. (Май Лінуль, 2008, 15с).

3.1. Лексико-стилістичні особливості сучасного китайськомовного економічного дискурсу в публіцистичному стилі

Газетно-публіцистичний дискурс розглядається як сукупність мовних засобів, що обслуговують сферу масового інформування по актуальним соціально-політичним питанням. Відбір та функціонування мовних засобів визначається особливостями існування газетно-публіцистичного тексту. Будь-який текст в першу чергу направлений на масову аудиторію, що і дає змогу визначати основу лексику газетно-публіцистичного стилю як

загальноживану з елементами термінології. Такі економічні тексти виконують функції повідомлення та впливу.

Журналіст інформує читача про певний аспект, наголошуючи під час аналізу на ті або інші особливості, що здатні сформувати у читача бажану точку зору. Взаємодія цих двох функцій і є основною мірою використання лексичної одиниці в публіцистиці та її прагматичного потенціалу. Так визначення, наприклад функціонального навантаження жанрових реалізацій економічного дискурсу у газетно-публіцистичному текстовому просторі є доволі складним, тому що задум автора не завжди однозначний та необмежений ніякими стандартами, окрім лексичних та стилістичних мовних засобів. (Акоп'янц, 2016, с 60)

У газетно-публіцистичному економічному стилі розрізняють два підстили - це інформаційно- публіцистичний підстиль та аналітико-публіцистичний економічний підстиль. Також на нашу думку до газетно-публіцистичного стилю має пряме відношення рекламний дискурс, який є проявом економічного дискурсу. Це пов'язано з інтенцією автора рекламного тексту – вплив на широку територію з метою збуту товару.

Інформаційно-публіцистичний економічний підстиль

Основною метою даного підстилю є інформування широкого кола читачів про останні новини актуальної економічної діяльності.

Інформаційно-публіцистичний економічний підстиль виражається у жанрах хроніки, замітки, інформаційної кореспонденції, інтерв'ю, репортажа тощо.

Прикладом даного підстилю є економічне повідомлення з інтернет- журналу у жанрі «репортаж».

今年是中国-东盟建立战略伙伴关系10周年。尽管面临新冠疫情带来的挑战，中国和东盟经贸合作逆势上

扬，进入全新发展阶段。今年前三季度，中国—东盟贸易总额达4818.1亿美元，同比增长5.0%，东

盟成为中国第一大贸易伙伴；中国对东盟全行业直接投资达 107.2 亿美元，同比增长 76.6%。

Цього року відзначається 10-річчя стратегічного партнерства між Китаєм та АСЕАН. Незважаючи на виклики, пов'язані з новою епідемією коронавірусу, економічно-торговельне співробітництво Китаю та АСЕАН пододало цю тенденцію і вийшло на

новий етап розвитку. У перших трьох кварталах цього року товарообіг між Китаєм і АСЕАН склав 481,81 млрд. доларів США, що на 5,0% більше у порівнянні з попереднім роком. АСЕАН став найбільшим торговим партнером Китаю; прямі інвестиції Китаю в промисловість АСЕАН досягли 10,72 млрд. Доларів США, що на 76,6% більше у порівнянні з попереднім роком.

У даному уривку ми бачимо доповідь про економічне партнерство між Китаєм та АСЕАН. Текст насичений економічною термінологією *东盟建立战略 АСЕАН, 东盟 скорочено АСЕАН, 贸易 торговий обіг, 一大贸易伙伴 найбільший торговий партнер* тощо. Зазначені різні цифрові одиниці, що можуть бути корисні для економічних аналітиків та статистиків *4818.1 亿美元 - 481,81 млрд. Доларів США, 同比增长 5.0% на 5,0% більше у порівнянні з попереднім роком.* Іде акцентуація на період співпраці «*今年是中国-东盟建立战略伙伴关系 10 周年* Цього року відзначається 10-річчя стратегічного партнерства між Китаєм та АСЕАН», що задає цьому фрагменту урочистий тон.

Ми можемо припустити, що автор виражає свою повагу і шану учасникам даного дискурсу і вшановує їх дії, вказуючи на подолані труднощі: *尽管面临新冠疫情带来的挑战* Незважаючи на виклики.

В цілому стаття має більш виражений інформативний аспект, ніж аспект впливу, тип не менш ми можемо спостерігати відношення автора до ситуації через різні мовні засоби.

Тому даний уривок відноситься до інформаційно-публіцистичного економічного підстилю.

Аналітико-публіцистичний економічний підстиль

Аналітико-публіцистичний економічний підстиль слугує для вираження ставлення компетентних експертів в економічній сфері на певні ситуації та явища. Даний підстиль виражається у жанрах аналітичного коментаря, огляду або рецензії.

«中国在巴基斯坦怎么做的，也可在我国那么做». 但那些项目大大超出了原本预设的双方项目初稿。

中方谈判人员不得不就每个新增项目临时打电话回京，寻求相关机构帮助。结果发现，至少相当一部分新增项目是不宜于加入“一带一路”共建协议的。

«Те, що Китай зробив у Пакистані, може бути зроблено і в нашій країні» Але ці проекти набагато

перевищують початковий проект проектів двох сторін, спочатку запланованих. Китайським учасникам переговорів довелося дзвонити до Пекіна для кожного нового проекту, щоб звернутися за допомогою до відповідних відомств. Виявляється, щонайменше значна частина нових проектів не придатна для приєднання до угоди про спільне виконання програми «Один пояс, один шлях».

Даний уривок є яскравим прикладом аналітичного коментаря економічного експерта. Уривок починається з цитати, на яку реагує автор, виражаючи аналіз за допомогою слів *但* *Але*, *结果发现* *Виявляється*. Даний уривок, як і минулий, окрім приналежності до економічного дискурсу, також задіяний у політичному, що виражається у наявності політичних учасників, та прийнятті політичних рішень.

Даний уривок роз'яснює чому певні стратегічні проекти не було задіяні у програмі «Один пояс, один шлях», яка є політико- економічним явищем. Це і дозволяє говорити про текст, як приклад економічного дискурсу, хоча тут присутні і елементи спорідненого політичного дискурсу.

可口可乐从诞生伊始，就始终伴随着突显时代特色的广告语。这些广告语不仅反映了品牌内涵，更是一个时代的象征。而你不知道的是，纵使可口可乐更换过的 48 次广告语，却始终遵循统一的原则。

З моменту свого народження Соса-Сола завжди супроводжувалася рекламними слоганами, що висвітлюють особливості часу. Ці рекламні слогани не лише відображають підтекст бренду, але й символ епохи. Ви не знаєте, що, хоча Соса-Сола змінила 48 гасел, вона завжди дотримується одного і того ж принципу слогану.

Цей фрагмент є відповіддю на питання щодо бренду «Кока-кола». Хоча може здатися, що цей текст є рекламним, але вираження роз'яснення та аналіз гасел бренду і відносять його до аналітико-публіцистичного економічного підстилю.

Також характерні для публіцистичного стилю інформативність, що проявляється через уточнення кількості гасел, та вплив на читача через акцентуванні на кількості гасел і на тому, що вони є символами епохи. Це створює враження бренду як цільного та шанованого, що іде з суспільством крізь роки.

3.1.1. Рекламний дискурс

Особливе місце в економічному дискурсі посідає рекламний дискурс. На нашу думку він відноситься до публіцистичного стилю, при цьому є досить самостійним, що не дозволяє говорити про існування лише в одному підстилі.

Рекламний дискурс – це завершене повідомлення, що має чітко визначене завдання – зменшити дистанцію між рекламним повідомленням та свідомістю споживача. Мова рекламного дискурсу, спрямованого на молодь, суттєво відрізняється від мовних особливостей реклами, яка створена для підприємців

та домогосподарок. Правильно підібране слово, форма або синтаксична конструкція – це передумова ефективної інформації. (Бережна, 2019, с 2)

Уважаємо, що велику роль відіграє соціальна зумовленість рекламного дискурсу, де адресатом найчастіше виступає молодь. Це сприяє появі в рекламі жаргонізмів і сленгової лексики; мовних кліше з оцінним значенням. Автори рекламного дискурсу за допомогою морфологічних засобів намагаються переконати глядачів у правильності вибору, стверджують, що тільки у них найкращий товар і лише їх продукція найнадійніша, найефективніша і найнеобхідніша. (Ковальська, 2015, с 284).

Найяскравішим прикладом рекламного дискурсу, що має своїм товаром послугу яка вже пов'язана з іншими аспектами економічної сфери – це реклама онлайн-казино та торгівлі криптовалютою. Дані сайти, що рекламують азартні ігри, або позабіржові транзакції дуже зацікавлені в отриманні нових клієнтів, що і можна бачити у даних уривках.

比特币场外交易服务的优势
虽然交易所与场外交易服务之间的区别很清楚，但却选择最佳的场外交易经纪人并不容易。有千万问题每个经纪人必须有答案。下面看看一张“要注意特点”的表格。这就会帮你找到一个可靠的伙伴

Преваги торгівлі біткойнами через позабіржові послуги

Хоча різниця між біржами та позабіржовими торговими послугами очевидна, вибрати найкращого позабіржового брокера непросто. Є мільйони питань, на які повинен відповісти кожен брокер. Давайте поглянемо на таблицю "Зверніть увагу на особливості". Це допоможе вам знайти надійного партнера

Перший уривок є частиною рекламного сайту присвяченому позабіржовим криптовалютним транзакціям. Автор тексту намагається бути

переконливим для читача через такі мовні засоби: *优势 переваги* – намагається переконати,

就会帮你 це допоможе вам – моделює ситуацію, де читач уже вибирає, а не вагається, думаючи про необхідність. Тон тексту, на нашу думку, теплий, приязний, що говорить про зацікавленість автора у переконанні. Також іде короткий аналіз проблеми, вказуючи на її складність за допомогою фраз *有千万问题 мільйони питань, 不容易 не просто (знайти)*, тим самим підкреслюючи необхідність читача скористуватись послугами брокерів даного сайту.

На приналежність до економічного дискурсу вказує як і сам рекламний дискурс, так і спеціальна економічна лексика та к як: *比特币场外交易 торгівля біткойнами через позабіржові послуги 交易经纪 брокер* тощо.

当今是网上博彩的黄金时代，玩家拥有如此众多的娱乐场可以选择，以至于他们唯一担心的就是选择上的错乱。知名的娱乐场和新的娱乐场争相抢客，他们提供一切所有类型的措施来让玩家开心。激烈的竞争让用户受益，因为他们会做出明智的决定，而不用委曲求全。

Сьогодні золотий вік азартних ігор в Інтернеті. Гравці мають на вибір стільки казино, що їх турбує лише плутанина у виборі. Відомі казино та нові казино змагаються за клієнтів, вони забезпечують всі види заходів, щоб зробити гравців щасливими. Жорстка конкуренція приносить користь користувачам, оскільки вони прийматимуть мудрі рішення без компромісів.

Ще один представник економічного рекламного дискурсу – це фрагмент з рекламного сайту онлайн-казино. Як і у попереднього тексту, мета полягає в заохоченні читача скористуватися послугами інтернет розваг.

Фрагмент виказує неймовірну лояльність автора до азартних ігор через фрази по типу *黄金时代 золотий вік азартних ігор 让玩家开心 зробити гравців щасливими*. Також, щоб виразити свою повагу зацікавленим читачам,

автор використовує позитивні епітети описуючи дії гравців та потенційних гравців 明智的決定 мудрі рішення, тобто рішення мудрих, розумних людей

3.2. Лексико-стилістичні особливості сучасного китайськомовного економічного дискурсу в офіційно-діловому стилі

Офіційно-діловий стиль ґрунтується на логічній основі. Найважливішим у ньому є послідовність і точність викладу актів, документальність, об'єктивність оцінок, гранична чіткість, емоційно-експресивна нейтральність вислову. Даний стиль відзначається суворими вимогами до лексики й фразеології (широке використання професійної термінології, канцеляризмів, аббревіатур, відсутність діалектизмів, жаргонізмів, просторічних виразів, слів із суфіксами суб'єктивної оцінки тощо). (Стець, 2011, с 188).

Діловий текст характеризується як зростаючою стандартизацією мови (вживання усталених словесних формул, значна частота повтору слів, зворотів, конструкцій), так і своєрідністю синтаксису (прямий порядок слів: підмет — перед присудком і якомога ближче до початку речення; означення — перед означуваним; додаток — після керуючого слова; обставинні слова — якомога ближче до пояснюваного; вставні слова вживаються на початку речення тощо). Аналізуючи офіційно-діловий стиль в економічному дискурсі, Май Лікунь виділяє офіційно-економічний та матеріально фінансовий підстили (Май Лікунь, 2008, с 250).

Офіційно-економічний підстиль

Даний підстиль характеризується більшою свободою подачі матеріалу, ніж матеріально-фінансовий підстиль. Це оснований на тому, що дані тексти, хоча і узгоджуються заздалегідь, тим не менш вони є ситуативними. Тобто

спочатку виникає економічний прецедент, на який офіційні представники реагують певним документом, або заявою, оформленою в офіційно-економічному стилі.

Через велику кількість канцелярської лексики та загальну стилістичну формальність економічний дискурс даний підстилі часто виступає тотожним політичному. Виражається у жанрах контракт, декларація, економічна конвенція та меморандум

五项原则的精髓，就是国家主权平等。在当今国际关系中，只有真正遵循国家主权平等的原则，承认国家无论大小、贫富、强弱一律平等，充分尊重各国特别是广大发展中国家自主选择发展道路的权利，照顾和维护小国、穷国、弱国的合法权益和正当诉求，国际间开展互利合作才有基础，世界的和平与发展才有保障。

Суть п'яти принципів полягає у рівності національного суверенітету. У сучасних міжнародних відносинах єдиний спосіб по-

справжньому слідувати принципу національної суверенної рівності, визнати, що всі країни, великі чи малі, багаті чи бідні, сильні чи слабкі, є рівними, повністю поважають право всіх країн, особливо країн, що розвиваються, обирати власний шлях розвитку, дбати і захищати малі та бідні країни. Законні права та законні вимоги країн та слабких країн можуть мати лише основу для взаємовигідної співпраці між державами, а мир і розвиток у світі можуть бути гарантовані.

Даний фрагмент був взятий з офіційного сайту КНР. Цей текст висловлює офіційну позицію КНР, щодо прийнятих 50 років тому п'яти принципів мирного співіснування. Як і було зазначено раніше, даний текст знаходиться не лише в економічному інформаційному полі, а й і у політичному. Стилiстично текст є нейтральним та урочистим. Таким чином керівництво

Китаю виказує повагу до дій, що відбулися та підкреслює цінність та цілісність ідеї реформ того часу навіть і зараз. В даному тексті економічна лексика виражена лаконічно. Використано 穷国、弱国 бідні, слабкі країн – мається на увазі країни, що відстають в економічному сенсі. 发展道路的权利 обирати власний шлях розвитку мається на увазі не лише політичний та культурний аспект, а й економічний розвиток країни, що є унікальний в залежності від політичного та культурного аспектів.

Отже, економічно-офіційний підстиль – це підстиль офіційних документів, у яких так чи інакше зазначено економічні аспекти або явища.

http://www.gov.cn/gongbao/content/2004/content_62873.htm#:~:text=这五项原则就是,放射出真理的光芒

Матеріально-фінансовий підстиль

Даний підстиль існує лише у письмовому варіанті. Це обумовлено тим, що основна мета матеріально- фінансового підсиллю полягає в формулюванні універсального документу для кожної окремо взятої ситуації.

Саме шаблонність, одноманітність типовість та однорідність і надають чинності документу і як наслідок він може слугувати як підтвердження дійсності акт економічних відносин. Виражається у жанрах: вексель, банківський переказ, чек страховий поліс та платіжне поручення.

保险单 (Insurance Policy/Certificate) 是保险人 (承保人) 与被保险人 (投保人或要保人) 之间订立的保险合同的凭证。是当事人索、理赔的依据, 在 CIF/CIP 合同中, 出口商提交符合规定的保险单据是必不可少义务。其业务做法是投保人

根据合同或 L/C 规定向保险机构提出投保要求 (以传真等形式发送投保单/发票/货物明细单等)

Страховий поліс (Страховий поліс / Сертифікат) - це сертифікат договору страхування, укладеного між страховиком (страховиком) та

страхувальником (заявником або страхувальником). Це основа для вимоги сторін та врегулювання позовів. У контракті CIF / CIP є необхідним зобов'язанням експортерів подавати страхові документи, які відповідають вимогам. Його ділова практика

полягає в тому, що страхувальник пропонує страховим вимогам страхові установи відповідно до договору або нормативів акредитива (надсилає форму страхування / рахунок-фактуру / специфікацію вантажу тощо)

Даний фрагмент був узятий з реєстру прикладів шаблону страхових полісів і є типовим прикладом документу матеріально-фінансового підстилю. Текст полісу починається з опису документу і є універсальним для усіх документів даного жанру.

Присутня велика кількість економічної термінології *保险单* Страховий поліс *合同* контракт/*发票* рахунок-фактура та шаблонних фраз та сталі назви *承保人* страховик. *投保人* або *要保人* заявник або страхувальник. Стилістично текст безбарвний, офіційний та шаблонний. В наявності велика кількість формальностей та повторень, що дозволяє говорити про це текст, як про текст економічного дискурсу, офіційно-ділового стилю, матеріально-фінансового підстилю.

3.3. Лексико-стилістичні особливості сучасного китайськомовного економічного дискурсу в науковому стилі

Науковий стиль належить до функціональних стилів літературної мови, яким властиві попередня підготовленість висловлювання, ґрунтовна обізнаність з проблемами і темами, монологічність, унормованість мови. Сфера його використання - наукова діяльність, науково-технічний прогрес суспільства та освіта. Основні стильові ознаки наукового стилю і специфічна

мовленнєва системність визначаються позамовними стилетвірними чинниками:

По-перше це призначення - віднайдення ідеї, визначення понять і категорій, формулювання концепцій, доведення теорій, обґрунтування гіпотез, класифікацій, роз'яснення явищ, систематизація знань;

По-друге це зміст стилю - теоретичні відомості та практичні знання про людство, природу і Всесвіт;

Також важливим є мета стилю - повідомлення нового знання про дійсність і доведення його істинності (мета коригується в кожному конкретному випадку створення тексту);

Основними стильовими ознаками наукового стилю є абстрагованість, узагальненість, підкреслена логічність, однозначність і точність, ясність і об'єктивність викладу, доказовість, логізована оцінність, переконливість, аналіз, синтез, аргументація, пояснення причинно-наслідкових відношень, висновки та ін.

Абстрагованість наукового стилю створюється шляхом широкого використання мовних одиниць абстрактного й узагальненого значення, зокрема абстрактної лексики, слів, що виражають узагальнені поняття та ін. Абстрагованості тексту сприяють не тільки лексичні засоби, а й морфологічні та синтаксичні.

Узагальнено-відсторонений колорит утворюється за допомогою позачасових форми дієслів, зокрема теперішнього часу постійної дії, абстрактного теперішнього часу або абстрактного майбутнього часу.

Підкреслена логічність наукового стилю виявляється в послідовності, несуперечливості висловлювання, в його доказовості й аргументованості, побудові мовлення відповідно до законів логіки із збереженням відношень і

зв'язків реальної дійсності. Першою умовою логічності мовлення є логічність мислення. Вона передбачає вміння дисциплінувати своє мислення, міркувати послідовно, спиратись на попередні етапи мислення, розвивати наступні, шукати джерела і причини явищ. Другою умовою логічності мовлення є знання і правильне використання мовцями мовних засобів, за допомогою яких можна точно передати предмет думання і саму думку про нього.

Власне науково-економічний підстиль

Даний підстиль виражається у жанрах: науковий економічний доклад, наукова стаття, наукова дисертація та монографія. Власне науковий стиль об'єктивує наукові відомості і кінцеві результати аналітико-синтетичного перероблення даних. Йому характерна офіційність, термінологічність лексики та відсутність стилістичних емоційно-забарвлених мовних засобів.

随着资源环境与经济发展的矛盾日益突出，21 世纪人类正面临着经济发展方式的新变革。以低能耗、低物耗、低排放、低污染为特征的低碳经济（Low-carbon Economy）是未来经济发展方式的新选择。本文从大时空跨度和能源利用方式上，分析了人类经济发展形态演变历程：探讨了低碳经济理念产生的时代背景，而国际社会对温室气体（CO₂）减排的关注导致了低碳经济产生与发展。本文研究了低碳经济对传统的建立在化石燃料（能源）基础之

上的现代工业文明的影响,以及发展低碳经济的路径和方法。

У зв'язку з дедалі виразнішим протиріччям між ресурсами, навколишнім середовищем та економічним розвитком, у ХХІ столітті людство стикається з новою зміною способу економічного розвитку. Економіка з низьким рівнем вуглецю, що характеризується низьким споживанням енергії, низьким споживанням матеріалів, низьким рівнем викидів та низьким рівнем

забруднення, є новим вибором для майбутнього економічного розвитку. Ця стаття аналізує еволюцію моделей людського економічного розвитку з точки зору великих часових і космічних просторів та методів використання енергії: обговорюється передумова виникнення низьковуглецевих економічних концепцій, а увага міжнародного співтовариства до

скорочення викидів парникових газів (CO₂) призвела до економіки з низьким рівнем вуглецю. І розвитку. У цій роботі вивчається вплив низьковуглецевої економіки на традиційну сучасну індустріальну цивілізацію, що базується на викопних видах палива (енергії), а також шлях та метод розвитку низьковуглецевої економіки

Даний фрагмент є елементом дисертації з економічного питання і він має усі риси власне науково-економічного підстилю. Так логічність та шаблонність зворотів 随着 у зв'язку з, 本文 ця стаття; одноманітність термінології для більш чіткого розуміння поставленої проблеми наприклад повторення терміну 低碳经济 Економіка з низьким рівнем вуглецю. Так тема даної дисертації підіймає актуальне питання енергоносіїв, що спричинюють викид у атмосфері великої кількості CO₂ та альтернативні методи розвитку економіки в умовах альтернативних способів вироблення енергії. Дане питання і вказує на приналежність тексту до економічного дискурсу. Також цій анотації характерна науковість, що проявляється за допомогою використання термінологічних одиниць.

Науково-офіційний економічний підстиль

Даний науковий підстиль характеризується аналітичною природою. Його мета полягає у поданні розвернутого коментаря компетентного експерта щодо проведеної наукової або професійної діяльності.

Найчастіше науково-офіційний економічний підстиль виражається у жанрах висновку економічної експертизи і рецензії на наукову роботу. Так для проведення економічної експертизи потребуються фахівці перевіряємої області, що зможуть компетентно проаналізувати явище та дати свою незалежну і максимально наближену до об'єктивності оцінку. Тексти такого підстилю характеризуються лаконічністю, науковістю, наявністю розгорнутого аналізу та орієнтуванням на вузьку аудиторію фахівців даної сфери, що можливо потребуватимуть результатів проведеної експертизи.

Теж стосується і рецензії на наукову роботу. Зазвичай вона пишеться науковим керівником, що є досвідченим експертом з вибраного дослідником предмету. Науковий керівник може підійти до роботи дослідника критично, вказати на недоліки логічної побудови питання, виказати зауваження, щодо актуальності використаної термінології, тобто, іншими словами, науковий керівник через рецензію підтверджує або спростовує науковість проведеної роботи.

一部分主要介绍了经济衰退的性质与特点，作者依次阐述了经济衰退产生的原因、经济衰退的定义、经济衰退对社会和企业的影响、经济衰退的一些现状、经济衰退的两种极端情况、不同类型不同时期经济衰退的特点及差异、近期美国经济衰退的情况和影响、三个划分经济衰退等级的特征、金融风暴对中国经济的影响。这一部分内容安排合理、行为思路清晰，论证有力、叙事严谨、分析得当、重点突出。

Перша частина в основному знайомить із суттю та характеристиками економічної рецесії. Автор послідовно докладає причини економічної рецесії, визначення економічної рецесії, вплив економічної рецесії на суспільство та підприємства, деякі з існуючих ситуацій економічної рецесії, дві крайні ситуації економічної рецесії та відмінності. Типи характеристик та відмінності економічної рецесії в різні періоди, нещодавня економічна рецесія в США та її вплив, характеристики трьох рівнів економічної рецесії та вплив фінансових потрясінь на економіку Китаю. Зміст цієї частини

розміщений розумно, поведінкове
мислення чітке, аргументи вагомі,

розповідь сувора, аналіз належний, а
ключові моменти помітні.

Даний фрагмент є рецензією на наукову роботу присвячену економічній рецесії. Ця рецензія була написана науковим керівником. Даний економічний текст вирізняється лаконічністю, великою кількістю повторів, правильним порядком слів у реченні та стилістичною строгістю. У цьому фрагменті рецензії ми бачимо короткий змістовний аналіз проведеної діяльності, що виражається рядом епітетів, що вказують на основі переваги даної роботи: *內容安排合理* Зміст цієї частини розміщений розумно, *论证有力*, аргументи вагомі.

Так, проаналізувавши цей текст ми можемо дійти до висновку, що науковий керівник дає позитивну оцінку досліднику, що виражається у використанні позитивних для наукової сфери епітетів та акцент на якісне, з точки зору наукового керівника, подання матеріалу.

Науково-інформативний економічний підстиль

Основна мета науково-інформативного економічного підстилю полягає у стислій та лаконічній передачі інформації. Тому він, зазвичай, виражається у таких жанрах: реферат, анотація, патентний опис економічного відкриття тощо. Таким економічним текстам характерний чіткий виклад інформації, стилістична нейтральність, актуальність та шаблонність принципу подання матеріалу. Особливий наголос робиться на аудиторії, бо, на відміну від науково довідкового стилю, науково-інформативний економічний підстиль перш за все орієнтований на спеціалістів та фахівців в економічній сфері, що виражається у підвищеній науковості, великій кількості економічної термінології.

Більшу частину уваги приділяється не роз'ясненню термінології або базових елементів, а аналіз саме складного наукового явища з метою отримання певних висновків та результатів.

摘要

区域一体化是重要的国家发展战略。本文在新结构经济学理论指导下,提出了同一主权国家内部的地理区域内城市之间高质量融合发展的经济学分析框架。该框架从给定的主体城市的发展阶段和禀赋结构出发,通过分析禀赋结构—选择目标城市—甄别比较优势产业—确定产业融合路径—识别产业融合瓶颈—发挥有为政府作用这六个步骤,分析主体城市应该如何与目标城市更好地实现产业融合,促进区域一体化的发展。本文以宁波融入长三角一体化为例,详细展示了该分析框架在区域经济一体化中的应用,对京津冀和粤港澳大湾区等区域的经济一体化具有借鉴意义。

Реферат

Регіональна інтеграція є важливою національною стратегією розвитку. Під керівництвом нової теорії структурної економіки ця стаття пропонує основи економічного

аналізу для якісного інтегрованого розвитку міст тієї самої суверенної країни. Структура починається з етапу розвитку та структури наділення даного головного міста, а також через шість етапів аналізу структури наділення - відбору цільових міст - визначення галузей порівняльних переваг - визначення шляхів промислової інтеграції - виявлення вузьких місць промислової інтеграції - відігрівання ролі перспективного уряду. Проаналізовано, як головне місто має краще реалізувати промислову інтеграцію з цільовим містом та сприяти розвитку регіональної інтеграції. На прикладі інтеграції Нінбо в дельту річки Янцзи детально демонструється застосування цієї аналітичної основи в регіональній економічній інтеграції, що має референтне значення для економічної інтеграції району Великої затоки Пекін-Тяньцзін-Хебей та Гуандун-Гонконг-Макао.

Даний текст є фрагментом з реферату, спрямованого на аналіз стратегії регіональної економічної інтеграції і є характерним представником науково-інформативного економічного підстилю. Наявність складної економічної термінології, актуальність, що подається через реальні назви та події, та аналіз з метою отримання читачем актуальної інформації, розкриття принципів проведення та реалізації явища «регіональна інтеграція» вказують на науковість та приналежність до економічного дискурсу.

Науково-довідковий економічний підстиль

Даний стиль характеризується перш за все інформативністю та наявністю детального опису того чи іншого економічного явища. Науково-довідковий економічний підстиль є самостійним підстилем, тому що основною його метою є не інформування про актуальність та важливість якого-небудь економічного явища, а детальне роз'яснення основних аспектів феномену, з метою підвищення компетенції читача. Основними характеристиками такого тексту є інформативність, детальність, логічність, послідовність, емоційна стилістична нейтральність та термінологія, що пояснюється з використанням простої літературної лексики.

Виражається у жанрах: економічний словник, енциклопедія, довідник фінансиста

经济学是研究人类社会在各个发展阶段上的各种经济活动和各种相应的经济关系及其运行、发展的规律的学科。经济学核心思想是物质稀缺性和有效利用资源，可分为两大主要分支，微观经济学和宏观经济学。

Економіка - це дисципліна, яка вивчає різноманітну економічну діяльність та різні відповідні економічні відносини та закони функціонування та розвитку людського суспільства на різних етапах розвитку. Основною ідеєю економіки є нестача матеріалу та ефективне використання ресурсів, які можна розділити на дві основні

галузі - мікроекономіку та макроекономіку.

Даний текст є статтею з економічного інтернет- словника, яка пояснює читачу значення терміну «економіка» з позиції наукового аналізу. На науковість вказують такі слова як дисципліна, економічні закони, етапи розвитку. На економічність дискурсу вказує тематика тексту – аналіз терміну, що пояснює значення явища «економіка». Даний текст є типовим представником науково-довідкового економічного підстилю.

Учбово-науковий економічний підстиль

Даний науковий підстиль відповідає за реалізацію текстів направлених на формування економічної компетенції та використанні отриманих знань на практиці. Тексти учбово-наукового економічного підстилю відрізняються детальним описом складних наукових процесів, великою кількістю прикладів практичних завдань, а також більш персональний стилістичним забарвленням, і меті якого стоїть заохотити людину, що навчається та створити метою посібника діалог між автором та учнем. Такого роду література завжди існує на перетині різних типів дискурсів. Так учбово-науковий економічний підстиль використовується і в економічному і в учбовому дискурсі. Виражається у жанрах посібника, методичного або наукового посібника

为什么要学习经济学

我们为什么要学习经济学呢？简单来说原因主要有五个方面：

第一，学习经济学有帮手我们更好地理解人类世界的历史。

图 1-3 人口规模与 GDP 规模地相关系数

第二，学习经济学是为了让我们更好的改造生活的环境

Навіщо вивчати економіку

Чому ми повинні вивчати економіку? Простіше кажучи, основні причини такі:

По-перше, вивчення економіки допоможе нам краще зрозуміти історію людського світу.

Рисунок 1-3 Коефіцієнт кореляції між чисельністю населення та розміром ВВП

По-друге, вивчення економіки дозволяє нам якісніше змінювати наш навколишній світ

Даний фрагмент був узятий з китайського підручника «економікс» для студентів вищих навчальних закладів. Як ми бачимо, даний посібник дає відповідь навіть на таке тривіальне питання як «Навіщо вчити економіку?» При цьому автор для підтвердження своєї думки подає приклад у вигляді таблиці, з опису якої можна зрозуміти, що ВВП має залежність від кількості населення. Складні терміни по типу *相关系数* Коефіцієнт кореляції та *GDP* *ВВП* вказують на приналежність даного фрагменту до наукового дискурсу, а тематика і предмет, що вивчається – до економічного. Такого роду посібникам також характерний перехід від більш публіцистичного початку до повністю наукового наприкінці підручника. Це пов'язане з процесом адаптації учня до нових наукових реалій, де спочатку для ефективного розвитку повинна реалізуватися функція впливу.

Науково-популярний економічний підстиль

Даний підстиль в свої основі має типові економічні дослідження для широкої аудиторії. Тобто автор ділиться власними здобутками, або підіймає певне економічне наукове питання, але, при цьому, орієнтуючись на те, що дане питання буде розглянуте не колегами науковцями, а зацікавленим читачем. Цей підстиль характерний більш простою лексикою, меншою шаблонністю та деякими рисами схожий на економічний публіцистичний стиль. Виражається у жанрах: економічна книга, економічна лекція, стаття

时代发展到今天，经过异常精细的社会大分工，我们的认知谱系开始自动地识别出现实与理想。工具理性成为优先选项，浪漫主义渐渐褪色，“有没有用”成为作出选择的前置问题。这种功利导向的选择，不能说错，但总让人感觉少了些长远眼光，缺了思想的“魂”，也没提及对基本价值的坚守。

З розвитком сучасних часів, після надзвичайно тонкого суспільного поділу праці, наш когнітивний родовід почав

автоматично розпізнавати реальність та ідеали. Інструментальна раціональність стала пріоритетом, романтизм поступово згасав, а "чи корисний він" - передумовою вибору. Такий утилітарно-орієнтований вибір не можна сказати неправильно, але він завжди змушує людей відчувати, що йому бракує довгострокового бачення, не вистачає "душі" думки і не згадується про дотримання основних цінностей.

Даний текст є класичний прикладом науково-популярного економічного підстилю. В даному фрагменті є і науковий аналіз і економічне підґрунтя проблеми і при цьому сама тема та манера подачі матеріалу розраховані на більш широку аудиторію, ніж власне науково-економічний підстиль. У дані статті розповідається про «раціоналізацію життя суспільства» та те, що мислення стало економічний та менш людяним. Про науковість тексту говорить наявність таких термінів як *认知谱系 когнітивний родовід, 具理性 Інструментальна раціональність*. На те, що цей текст економічний вказують такі терміни як *社会大分工 суспільний поділ праці 功利导向的选择 утилітарно-орієнтований вибір*. На те, що текст направлений на широкого споживача вказує наявність проблеми змінення загальної системи цінностей, що нашоухує на думку про правильність тієї, або іншої ситуації, що ріднить даний текст з публіцистичним стилем.

Висновки до розділа 3

У даному розділі було досліджено лексико-стилістичні особливості сучасного китайськомовного економічного дискурсу у різних функціональних стилях.

Кожен стиль має свої унікальні підстили, що відрізняються один від одного сферою використання та мовними засобами. Також кожен підстиль має свої характерні жанри як мають чітко окреслені характеристики. Економічний дискурс більшою мірою існує у вигляді тексту, тому поняття жанр є актуальним і було вжито та використано в даному дослідженні. Було доведено, що особливості використання мовних засобів перш за все залежать від сфери вжитку.

Так публіцистичний функціональний стиль в залежності від обраного жанру може мати різне співвідношення між своїми основними цілями – інформативністю і впливом. Якщо у жанрі замітка основний принцип полягає в максимальній інформативності, то у жанрі репортаж точка зору читача залежить від позиції, що висвітлює репортер та мовних засобів, що використовуються при формування актуальних для окремо взятої ситуації, що піддається репортажу питань.

У науковому стилі основні позиції залежать не лише від мети, що ставить даний стиль, а й від аудиторії. Так наукові статті та патенти власне наукового економічного підстилю розраховані на вузьку публіку, що має певний інформаційний наробіток в сфері, з якою пов'язаний патент, тобто знання спеціальної термінології та загальна теоретична інформаційна база. Тексти таких жанрів ознайомлюють читача з новаціями та дослідженнями не акцентуючи уваги на детальному поясненні оточення слів, бо ці жанри розраховані на компетентну публіку.

Щодо науково-довідникового стилю, то він притаманний словникам та енциклопедіям і подається у вигляді статей, що проводять роз'яснення читачу, що знайомиться з новим для нього явищем. Жанри, що відносяться до

навчально-наукового економічного підстилю основною своєю метою ставлять роз'яснення та детальний аналіз і спрямовані на читача, що має метою акт навчання, або оволодіння новою інформацією з подальшим її практичним використанням. Такого роду економічні тексти подаються у спеціальних посібниках спрямованих на сферу навчання. Науково-інформативний стиль розрахований на фахівців та експертів і має ціль донесення актуальної та нової інформації.

Щодо офіційно-ділового стилю, то він розділений на два підстилі - це офіційно-економічного підстиль та матеріально-фінансовий підстиль, що існують для регулювання економічних відносин у суспільстві. На основі аналізу специфіки матеріально-фінансового підстилю, ми можемо сказати, що він існує лише у письмовому вигляді, що і виражається у відповідних жанрах.

ВИСНОВКИ

Таким чином, у ході нашого дослідження лексико-стилістичних особливостей сучасного китайськомовного економічного дискурсу було досягнуто таких результатів.

Мета роботи, що полягала у дослідженні лексико-стилістичних особливостей китайського економічного дискурсу була досягнута. Усі аспекти дослідження були розкриті та систематизовані, що і дозволило якісно проаналізувати та вивчити предмет вивчення в сучасному китайськомовному економічному дискурсі. Основні аспекти дослідження поділялися на такі етапи і було досягнуто таких результатів.

У першому розділі обґрунтовано теоретико-методологічні засади лексико-стилістичних особливостей китайськомовного економічного дискурсу. Було розшифровано поняття «дискурс». Дано визначення поняттю «економічний дискурс». Економічний дискурс був підданий аналіз як самостійний вид дискурсу. Було охарактеризовано основні лексичні та стилістичні особливості, що визначають дискурс як економічний. Було досліджено та вивчено різницю між економічним дискурсом та текстом. Було доведено, що основне місце існування економічного дискурсу у вигляді текстового утворення.

Був дан коментар на тему особливостей проявлення економічного дискурсу у вигляді економічного тексту. Було проаналізовано принципи утворення економічної лексики. Було доведено, що дана лексика відноситься до категорії термінології. Було досліджено основні принципи формування економічної лексики у китайськомовному дискурсі.

Вивчено та систематизовано основні прояви економічної лексики. Було визначено, що дана лексика поділяється на вісім груп в залежності від принципів утворення та сфери використання. Було проведено аналіз стилістичної класифікації сучасного економічного дискурсу. Було визначено, що даний дискурс може існувати в усіх сферах людського спілкування.

Досліджено, що основні сфери вживання сучасного економічного дискурсу знаходяться у трьох функціональних стилях, а саме: науковому, газетно-публіцистичному та офіційно-діловому. Уточнено, що дані стилі поділяються на підстили залежно від сфери використання.

Підстили вирізняються більшою специфічністю через вузьковживаність та проявляються у характерних для них жанрах. Визначено, що жанрами є текстові утворення що виконують певну конкретну функцію або низку функцій у сфері, відповідній до функціонального стилю, що їй притаманний.

У **другому розділі**, що є методологічним аналізом, було дано характеристику термінозначних підрозділів та підрозділів функціональної стилістики, що були використані при аналізі відповідних предметів дослідження. Було розібрано та проаналізовано поняття «термін» і складнощі з визначенням слова як терміну. Було доведено, що термін – це слово, що має чітко визначене поняття у певному мовному дискурсі.

Проаналізовано полісемантизм термінів в залежності від сфери вжитку. Дано характеристику економічного дискурсу як текстового утворення та було виявлено основні проблеми при визначенні тексту як економічного. Було запропоновано комплексну методику дослідження лексико-стилістичних особливостей сучасного китайськомовного дискурсу через використання набору спеціальних лінгвістичних методів дослідження .

Було виявлено, що дані методи є найбільш актуальними для проведення нашого дослідження. В процесі вивчення лексико-стилістичних особливостей сучасного китайськомовного дискурсу, було підтверджено ефективність даних спеціальних лінгвістичних методів дослідження на практиці. Проаналізовано та дано мету використання кожного окремо взятого спеціального лінгвістичного методу.

У **третьому розділі** було досліджено та встановлено основні лексико-стилістичні особливості сучасного китайськомовного дискурсу.

Було визначено, що лексичні та стилістичні особливості залежать в першу чергу від стилю, підстилю та жанру у яких існує те чи інше економічне

текстове утворення. Досліджено особливості економічної лексики безпосередньо в економічному тексті та визначено взаємозв'язок між жанром та мовними засобами, що використовуються.

Таким чином кожен функціональний стиль, у якому функціонує економічний дискурс задає свій певний тон та визначає лексичні і стилістичні мовні засоби. Також велике значення має і адресат економічного тексту, що виводить економічний текст на рівень дослідження економічного дискурсу, що і мало місце у нашій роботі

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Акоп'янц, Н. М., & Ворожбіт, М. Ю. (2016). Лексико-стилістичні особливості перекладу англомовних текстів ЗМІ на українську мову. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Актуальні проблеми розвитку українського суспільства*, (13 (1185)), 59-63. Арутюнова, Н. Д. (1990). Метафора и дискурс. In *Теория метафоры* (pp. 5-32).
2. Борботько, В. Г. (1981). Элементы теории дискурса.
3. Барабанова, И. Г., & Николаева, Е. С. (2019). Лексико-стилистические особенности экономического дискурса русскоязычных СМИ в аспекте перевода на английский язык (на материале интернет-изданий " Правда. Ру"). *Балтийский гуманитарный журнал*, 8(2 (27)).
4. Бахтин, М. М. (1996). Проблема речевых жанров.
5. Беляєва, О. М. (2016). Діагноз і рецепт як основні репрезентації спеціальних текстів у професійному медичному дискурсі.
6. Гацалов, М. М. (2002). Современный экономический словарь-справочник. *Ухта: УГТУ*, 371.
7. Бережна, М. В. (2019). Переклад стилістичних засобів у статтях з економіки.
8. Боднар, С. В., & Боднар, С. В. (2015). Навчання усного англомовного економічного дискурсу майбутніх менеджерів.
9. Вежбицка, А. (1997). Речевые жанры. *Жанры речи*, (1), 99-111.
10. Бусел, В. Т. (2005). Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.)/Уклад. і голов. ред. ВТ Бусел. *Ірпінь: ВТФ «Перун»*.
11. Водак, Р. (1997). Язык. Дискурс. Политика.
12. Кудинова, Т. А. (2006). *Структурно-семантические особенности многокомпонентных терминов в подъязыке биотехнологий: на материале русского и английского языков* (Doctoral dissertation).
13. Григорьева, А. А. (2013). Терминообразование в китайском языке (на примере экономических терминов). *Научно-методический журнал «Социосфера»*, (1), 44-47.

14. Гудзь, Н. О. (2012). Генезис понятия «дискурс» у сучасній лінгвістиці. *Наукові записки КДПУ ім. В. Винниченка. Серія: Філологічні науки (мовознавство): У 2 ч.*, (105), 442-445.
15. Евтушина, Т. А., & Ковальская, Н. А. (2014). Экономический дискурс как объект лингвистического исследования. *Вестник Челябинского государственного университета*, (6 (335)).
16. Жуджунь, Д., Ковалев, М. М., & Новик, В. В. (2008). Феномен экономического развития Китая: Научное издание.
17. Загвойська, Л. Д. (2014). Концептуалізація еко-інновацій у контексті сучасного еколого-економічного дискурсу. *Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка*, (19, Вип. 2 (5)), 17-20.
18. Загнітко, А. П. (2008). *Основи дискурсології. науково-навчальне видання/А. Загнітко.*—Донецьк: ДонНУ.
19. Иванова, Ю. В. (2015). Понятие дискурса. *Международный научно-исследовательский журнал*, (1 (32) Часть 3), 51.
20. Карасик, В. И. (2002). К 21 Языковой круг: личность, концепты, дискурс.— Волгоград: Перемена, 2002.—477 с. ISBN 5–88234–552–2 В монографіи обсуждаются актуальные проблемы лингвокультурологии и теории дискурса. Предлагается.
21. Шарикова, Л. А. (2008). Основы теории дискурса: словарный дискурс. *Альманах современной науки и образования*, (2-1), 212-214.
22. Карасик, В. И. (2002). Языковой круг: личность, концепты, дискурс.
23. Карасик, В. (2000). О типах дискурса. In *Языковая личность: институциональный и персональный дискурс* (pp. 5-20).
24. Карасик, В. И. (2000). Этнокультурные типы институционального дискурса. In *Этнокультурная специфика речевой деятельности* (pp. 33-33).
25. Карасик, В., Макаров, М., Бацевич, Ф., Безугла, Л., Бондаренко, Є., Морозова, О., ... & Лук'янець, В. ЕКОНОМІЧНИЙ ДИСКУРС ПРЕСИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ. СЕРІЯ «ПОДАТКОВА ТА МИТНА СПРАВА В УКРАЇНІ», 629.

26. Ковальська, Н. А. (2013). Релевантність економічного дискурсу. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна».*—2013.—Вип, 38, 193-196.
27. Ковальська, Н. А. (2015). Окличні речення як вищий прояв емоційної експресії в українському економічному дискурсі. *Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету*, (13), 280-286.
28. Ковальська, Н. А. (2015). Релевантність експресивності в науково-популярних текстах економічного дискурсу. *Вісник Запорізького національного університету. Філологічні науки*, (1), 376-385.
29. Колесникова, Т. В. (2012). Инновационная составляющая китайской экономики. *Экономический журнал*, (28).
30. Колісник, Ю. (2010). Текст і дискурс: проблеми дефініцій.
31. Колошьян, В. В. (2007). *Лексико-стилистическая характеристика французских публицистических текстов экологической тематики (переводческий аспект)* (Doctoral dissertation, М., 2007). Красных, В. В. (2003). «Свой» среди «чужих»: миф или реальность? М.: ИТДГК «Гнозис», 375. *Krasnyh VV*.
32. Красных, В. В. (2003). "Свой" среди "чужих": миф или реальность?. "Гнозис". Кубашичева, С. К. (2018). Английские экономические тексты как социолингвистический феномен. *Вестник Адыгейского государственного университета. Серия 2: Филология и искусствоведение*, (2 (217)).
33. Ярцева, В. Н., Арутюнова, Н. Д., Виноградов, В. А., Гак, В. Г., Гамкредидзе, Т. В., Дьяконов, И. М., ... & Степанов, Г. В. (1990). *Лингвистический энциклопедический словарь*. Советская энциклопедия.
34. Лукьянова, С. В. (2016). К вопросу о типологии дискурса. *Вестник Псковского государственного университета. Серия: Социально-гуманитарные науки*, (3).
35. Лут, К. А., & Лут, Е. А. (2013). Особенности проявления конвергенции средств выразительности в текстах англоязычного экономического дискурса.

36. Лут, К. А. (2014). Аргументативність англомовного економічного дискурсу. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*, (8 (1)), 133-135.
37. Лядащева, Е. Д. (2018). Экономический текст как особый тип текста. *Филология и лингвистика*, (3), 29-30.
38. Лікунь, М. Російський економічний текст у функціонально-стилістичному та соціолінгвістичному аспектах. *Автор. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец, 10(02)*, 02.
39. Макаров, М. Л. (2003). МАКАРОВ МЛ Основы теории дискурса.. 278 с
40. Маланханова, А. Е., & Сысоев, П. В. (2015). Особенности перевода текстов экономического дискурса с китайского языка на русский язык. *Язык и культура*, (4 (32)).
41. Миронова, Н. Н., & Хмельченко, Е. Г. (2017). Управление организационно-экономическими отношениями и планированием. *Вестник национального института бизнеса*, (28), 333-338.
42. Миронова, Н. Н. (1997). Оценочный дискурс: проблемы семантического анализа. *Известия Российской академии наук. Серия литературы и языка*, 56(4), 52-59.
43. Миронова, Н. Н. (1997). Оценочный дискурс: проблемы семантического анализа. *Известия Российской академии наук. Серия литературы и языка*, 56(4), 52-59.
44. Миронова, Н. Н. (1997). Дискурс-анализ оценочной семантики.
45. Никулина, Е. А., Гуревич, В. В., Беляевская, Е. Г., & Чупрына, О. Г. (2004). Взаимодействие и взаимовлияние терминологии и фразеологии современного английского языка.
46. Олексенко, Р. І. (2013). Поняття ринкової економіки в історичній ретроспективі та у значенні для сучасного філософсько–економічного дискурсу. *Гілея: науковий вісник*, (77), 156-159.
47. Очиров, О. Р. (2009). Лингвистические проблемы экономической терминологии современного китайского языка. *Ученые записки*

- Забайкальского государственного университета. Серия: Филология, история, востоковедение, (3)..*
48. Пак, Д. А. (2019). Особенности перевода текстов китайского экономического дискурса (на материале статей на тему «Трансграничная электронная коммерция»): выпускная бакалаврская работа по направлению подготовки: 45.03.02-Лингвистика
 49. .Петренко, І. І. (2010). Политический дискурс: содержание, особенности, функции. *Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Філософія. Політологія, (100), 54-57*
 50. .Петушинская, Е. Г. (2008). Язык популярного экономического дискурса (на материале англоязычной публицистики). *Москва.*
 51. Попова, Е. С. (2014). Текст и дискурс: дифференциация понятий. *Молодой ученый, (6), 641-643.*
 52. Портяков, В. Я. (2011). Российско-китайская торговля: политико-экономический дискурс. *Китай в мировой и региональной политике. История и современность, 16(16).*
 53. Резанова, З. И. (2007). Метафора в лингвистическом тексте: типы функционирования. *Вестник Томского государственного университета. Филология, (1).*
 54. Селіванова О. О. – К.: Український фітосоціологічний центр, 1999. – 148 с.
 55. Селіванова, О. О. (2006). Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія.
 56. Селіванова, О. О. (1999). Актуальні напрями сучасної лінгвістики (аналітичний огляд). *К.: Фітосоціоцентр, 148.*
 57. Сидельникова, Е. А. (2017). Газетно-публицистический экономический дискурс как самостоятельный тип дискурса. *Гуманитарные и юридические исследования, (2).*
 58. Соколинский, В. М., & Соколинская, Т. В. (2011). Экономический текст в психологическом антураже. *Психология в экономике и управлении, (1).* Сорокин, Ю. А. (2008). Текст и его изучение с помощью лингвистических

- и психолінгвістических методик (ретроспективный обзор). *Вопросы психолінгвістики*, (8).
59. Стець, І. В. (2011). Про співвідношення понять дискурс засобів масової інформації та економічний дискурс в сучасній лінгвістиці. *Гуманітарна освіта у технічних вищих навчальних закладах*, (23), 177-192. Рибко, Н. В., & Насонова, Н. А. (2006). Термінознавство. Частина 2.
60. Шейгал, Е. И. (2000). Шейгал ЕИ Семиотика политического дискурса. *Дис... д-ра филол. наук*, 10(01), 10-02.
61. Корольов, І. (2012). Поняття дискурсу в сучасному мовознавстві: визначення, структура, типологія. *Studia linguistica*, (6 (2)), 285-305.
62. Wodak, R., & Chilton, P. (Eds.). (2005). *A new agenda in (critical) discourse analysis: theory, methodology and interdisciplinarity* (Vol. 13). John Benjamins Publishing.
63. Van Dijk, T. A. (2011). Discourse, knowledge, power and politics. *Critical discourse studies in context and cognition*, 43, 27-65.
64. Chenxiao, L. (2017). Neologisms in English economic discourse.

СПИСОК ДОВІДКОВИХ ДЖЕРЕЛ

1. <http://www.21jingji.com/2020/11-14/xOMDEzNzlfMTYwNTgxOA.html>
2. <https://opinion.huanqiu.com/article/9CaKrnK2CyU>
3. <https://www.coca-cola.com.cn/stories/nxnwmcgdklklggy>
4. <https://thejingstock.com/cn/>
5. <https://www.onlinecasinoreports.asia/latest-online-casinos.php>
6. <https://wenku.baidu.com/view/1c17c3ef81c758f5f61f67cd.htmlx>
7. <http://www.cqvip.com/qk/93800a/200804/27102197.htm>
8. <http://www.fanwen118.com/c/97916.html>
9. <http://www.oaj.pku.edu.cn/jjkkx/CN/10.12088/PKU.jjkkx.2020.05.01>

10. https://yuedu.163.com/book_reader/f6294e9f441e4f4c84e17cfc550ec7ca_4
11. <http://cpc.people.com.cn/pinglun/n1/2016/0525/c78779-28376887.htm>
12. <http://vuzlib.com/content/view/1165/89/>

PE3IOME

近年来，由于中乌经贸关系的不断深化，不仅需要研究和分析经济领域的财务表现形式，还需要研究和分析经济领域的表现形式。因此，出现了研究经济话语概念的问题

经济话语是经济学中的一系列语言行为。这些可以是口头和书面文本，其片段等。经济话语的主要目的是反映经济世界的现实，对这一现象进行经济评估，并促进金融和经济活动的出现。由于经济话语的广泛性，其参与者既是法人又是个人。

由于具有灵活性和全面性，经济话语与政治，科学，公务，国内，广告等其他话语也紧密地交织在一起。

文体学是语言学和文学研究的一部分，研究语言的功能和文体手段及其应用，尽管它是单独的部分，但直接取决于所使用的词汇。本质上，文体学探讨了特定语篇中词汇的使用以及语义词法代码的实现中出现的所有使用特征。文体特征是话语词汇基础的统一材料，我们认为，应将其与词汇特征结合考虑，以形成对特定话语现实的整体理解。。

由于话语的概念是异质的和模棱两可的，因此必须在结合和互动的背景下考虑其特征。由于经济逐渐过渡到数字时代和现代全球化进程，因此需要更多地关注经济话题。